

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

पारवत्त अंक

m-2551

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
समग्र		समग्र	पूर्ण		3/5	34	संस्कृत	कागज	10	22		

ध्याने प्रभु

श्री शिवाय गुरवे नमः ॥ हरिः ॐ मू॥ पाणि ग्रहणाद
धिग्रहमेधि नो ब्रतं कौल यो नोजन मत्पिश्रान्नस्य पा
र्वसुचो नै यो रूपवास ओपवस्तमेव कालो तरे नोजनं
तपिश्रान्नस्य यच्चैनयोः प्रियं स्यात्तदेतस्मिन् न हनि
तुं जीयाता मधश्च रायीयातां मैथुनवर्जनं च श्वोक्त
तेऽस्त्रालीपाकस्तस्योपचारः पार्वणे न व्याख्यातो मित्य
लोक उपदिशंति यत्र क्वाग्निमुपसमाधास्य न्या
तत्र प्राचीरुदीचीश्च तिस्रस्ति स्त्रोरेखा लिखितान्दि र
वोऽस्याग्निमुपसमिं ध्यादु स्ये तदुदकमुत्तरेण पूर्वं
णवान्यदुपदध्यां नित्यमुदध्या नान्येन्द्रि ररिक्ता नित्यं

सायं प्रातर

विधाऽनदृश्य

३ ग्रैमेधि नो ब्रत महन्य संवेदान मृतौ च संनिपातो दारे
१ वरे णानुव्रतं चतुर्थं प्रज्ञा षोडशी मुत्तरा मुत्तरां युग्मां प्रजा
निश्रेयस मृतुगमन इत्युपदिशे संतराले पि च दार एव
ब्राह्मणं वचना अथ संवेदानं स्त्री वा ससैव संनिपातस्या
ध्यावं संनिपातं चैव सहश्रव्यात्ततो नानोदकोपस्य री
नै ॥ अपिवाले पान्प्रक्षाल्या च म्यप्रोक्षणं मंगानां सर्व
वर्णानां स्वधर्मानुष्ठाने परमपाश्री ॥ १॥ मितं सु
खं ततः परिवर्तौ कर्मफलशेषेण जातिं रूपवर्णं व
लं मेधां प्रसां द्रव्याणि धर्मानुष्ठानमिति प्रतिपद्यते त
अथ कवदुःखयो लोकि योः सुख एव वर्तते यथौषधिव

नस्पतीनां बीजस्य क्षेत्रकर्मविशेषे फलपरिवृद्धिरे
वमेतेन दोषफलपरिवृद्धिरुक्तास्तेनोक्तिरास्तोब्राह्मणो
राजन्यो वैश्यावापरस्मिं लोके परिमितेनिरयेव ते जाय
ते चांडालो ब्राह्मणः पौलुस्तो राजन्यो वैश्यावैश्य एतेना
न्ये दोषफलैः कर्मभिः परिध्वंसादोषफलासुयोनि
षु जायंते वर्णपरिध्वंसायां यथा चांडालोपस्पृशने
संभाषायां दर्शने च दोषः तत्र प्रायश्चित्तमवगाहनम
पामुपस्पृशने संभाषायां ब्राह्मणसंभाषादर्शने ज्यो
तिषां दर्शनं ॥ २॥ द्वितीयप्रश्ने प्रथमः पटलः ॥ १॥ ६९ ॥
वैवर्णिकाः ऊर्वाः प्रयता वैश्वदेवेन संप्रसूतारः सुगर्भाका

संक्षपयुमिह्यनिमुखोन्नवर्जयेहेनामंगंवासश्चा
लन्यापउपस्यरोहायोधिखितावाश्रुदाःसहस्कृतीर
स्युस्तेषां स एवाचमनकल्योधिकमहरहः केनाम्
श्रुलोमंनखवापनमुदकोपस्यर्नचसहवाससापि
वायमीष्वेवपर्वसुवावपेरनूपरोक्षमंनं स पूस्तम
मावधिप्रियाग्निः प्रोक्षतदेवपवित्रमियाचक्षतेसि
द्येनेतिष्ठभूतमितिस्वामिनेप्रब्रूयात्तुभूतं विराडंन
तन्माश्वायीतिप्रतिवचनोग्रहमेचिनोयदानीय
स्य होमाबलयश्चस्वर्गपुष्टिसंयुक्तस्तेषां मां त्राणां
मुपयोगेवाद्वाहमधः शय्याब्रह्मक्षारलवणकज
चर्ये

नं चोत्तमस्यैक रात्रमुपवा सो बलीनां तस्य तस्य देवो
संस्कृतो हस्तेन परिमृज्या वोक्ष्य न्युष्य पश्या परिच्छे
चनं मौपासने पचने वा षट् निराद्यैः प्रतिमंत्रं हस्ते
न जुहुया दुष्प्रयतः परिषेचनं यथा पुरस्तादेवं बलीनां
देवो देवो समवेत्ता नासृष्ट सृष्ट दंतं परिषेचनं
सति सूप संप्रसृष्टेन कार्या अपरेणाग्निं सप्तमा
ष्टमाभ्यामुदगपवर्गमुदधान संनिधौ नवमेन म
ध्ये गारस्य दक्षा मेका दशाभ्यां प्रागपवर्गमुत्तरपूर्व
देवो गारयोत्तरैश्चतुर्भिः ॥ २॥ ६॥ ७॥ दक्षो काम
लिङ्गेन देहज्या मंतरिक्ष लिङ्गे नोत्तरेणापि धान्या

मुत्तरैर्ब्रह्मसदने दक्षिणतः पितृलिङ्गे न प्राचीनावी
त्यवाचीनपाणिः कुर्याद्विद्रुत्तरो यथा देव । ताभ्य
स्तयोर्नानापरिषेचनं धर्मलोदान्नक्तमेवोत्तमेन वै
हायसं यएतानव्यग्रा यथोपदेक्षां कुरुते नित्यः स्व
र्गः पुष्टिश्चाग्रं च देयमतिथौ नैवाग्रे नो जयेद्वा ला
न्ध्रश्चां रोगसंबंधां स्त्रीश्चां तर्वलीः काले स्वामि
नावं नार्थिनं न प्रत्याचक्षीयात्तामभावेऽभिरुदकं
तृणानिकल्पा । णीवागि ता निवै सतो गारे नक्षी ये
यं ते कदाचनेत्येवं वृतावनंतलोको जवतो बाह्यणा
यानधीयानायासनमुदकमन्नमिति देयं न प्रयुतिहे

दक्षिणादनायैवोत्तिष्ठेदक्षिणाद्यश्चेद्राजन्यवैश्यौचशू
द्रमभ्यागतंकर्मणिनियुंज्यादथास्मैदद्याद्वासावारा
जकुलादाहस्यातिथिवष्पूद्रं पूजयेयुर्निसमुत्तरं वा
सः कार्यमपि वासूत्रमेवोपवीतार्थेयत्ररुज्यतेतत्स
मूलनिर्हृत्वा बोध्यं तं देवाममन्त्रेभ्योलेपान्संरुष्याद्भिः
संपुंसज्योत्तरतश्चौदेरोरुद्राय निनयेदेवं वास्तुशि
वंगवतिब्राह्मणआचार्यस्मर्यतेत्वापदिब्राह्मणेरा
जन्यवैश्येवाध्ययनमनुगमनंपश्यात्तत्तदूर्ध्वंब्राह्म
णएवाग्रेगतीत्यात्॥४॥ सर्वविद्यानामप्युपनिषदा
मुपाक्ष्यान्ध्ययनतदहरधीत्येवाविप्रक्रमणं

सद्यो यदि तुरेत गुरोः समीक्षायां स्वाध्यायमधीत्य
कामं गच्छेदेवमुन्नयोः शिवं च वति समावृत्तं चेदावा
योभ्यामगच्छेत्तमस्ति सुखोभ्यामगम्यतस्योपसंग्रह्यन
वीतसमानउदकमुपस्पृशेत्पुनरुत्प्राप्य य
थोपदेवां पूजयेत्तस्येव शयनेन तद्व्येनाज्येवा। ससि
वांसंनिहितेनिहानतररतिः स्याति वं सव्येन पाणि
नानुगृह्याचार्यमाचमयेदन्यं वासमुदेतं स्नानास
नचंक्रुमं गस्मितेष्वनुचीकीर्षन्संनिहिते मूत्रपुरी
षवातकर्मोच्चैर्नापाहासदीवनदेतस्कवननिश्चंख
णस्तुक्षेपणताउन निष्कानातिदारे प्रजायांचोपस्य

ननिनाषाविस्त्रंशपूर्वाः परिवर्जयेद्याक्येनवाक्यस्यप्र
तीयातमाचार्यस्यवर्जयेद्येयसांचसर्वज्ञतपरीवादाक्रो
शांश्चविद्ययाचविद्यानांययाविद्ययानविरोचेतपुन
राचार्यमुपेतुनियमेनसाधयेदुपाकणधोसर्जनादध्या
पयितुर्नियमोलोमसंहरणेमांसंश्राद्धंमैथुन
मितिचवर्जयेद्वैवाजायांयथागमंश्चिच्छेभ्योविद्या
संप्रदानेनियमेषुचयुक्तस्यादेवंवर्तमानःपूर्वापरंसं
बंधानात्मानंचक्षेमेयुनक्तिमनसावाचाप्राणेनचक्षु
षाश्रोत्रेणहृक्शिरोदरंरज्जुनास्त्रावाङ्मूपरीरु
जानोमृतहायकल्पते॥५॥६॥इतिद्वितीयपठः॥२

५

जात्याचारसंप्रदाये धर्मार्थमागतमग्निमुपसमाधाय
 जातिमाचारंच पृच्छेत्साधुतांचे प्रतिजानीते गिरुपद्रव
 वायुरूपश्रोतादिहोतुं श्रूयतासाधुतां प्रतिजानीते साध्व
 स्माजस्तु वित्तथ एष एनस इत्युक्तानास्तुं प्रतिपद्येताग्नि
 रिवज्वलनं तिथिरभ्यागच्छति धर्मं वेदानामेकैकां ५
 नास्वामधीय श्रोत्रियो न वति स्वधर्मयुक्तं कुटुंबिनम
 भ्यागच्छति धर्मं पुरस्कारो नानप्रयोजनः सोतिथिर्न
 वति तस्य पूजायां शांतिः स्वर्गश्च तमग्निमुखोभ्याग
 म्ययथावयः समेतस्यासनमाहारयेच्छक्तिविषयेना
 बहुपादमासननावतीत्येके तस्य पादौ प्रक्षालयेत्तु द्र

मिथुनाधियेकेन्यतरोलिषेचनेस्यात्तस्योदकमाहा
रयेन्मन्मयेनेयेकेनोदकमाहारयेदसमावृत्तोध्ययना
सांरुतिश्चात्राधिकासाहयिहातपयेद्रसोर्नक्ष्यैरन्दि
रयुवाद्येनेत्यावसथंदधादुपरिनाय्यामुपस्तरणमुप
धानंसावस्तरणमभ्यंजनंचेत्यनसट्स्कर्तारमाह
यत्री।हीन्सवान्वातदथानिर्वपेदुद्यतांन्यनान्यवेक्षे
तेदंन्याद्इदमितिन्त्यउध्यरेयेचब्रूयादिषंधि
षतोवानांनमश्रीयाद्दोषेणवामीमापूसेमानस्यमी
मापूंसितस्यचापाफानंरुहिसतस्यनक्षयतीतिवि
शायते॥६॥७॥सएषःप्राजापत्यःकुटुंबिनोयशोनि

६ य। प्रततो योति थीनामग्निः स आ हवनी यो यः कु
टुं वे सगार्हपत्यो यस्मिं पच्यते सोन्वा हर्यपचनः उर्जं
पुष्टिं प्रजां पशूनिष्टा पूर्तमिति ग्रहाणामश्नाति यः
पूर्वोति शेरश्नाति पयसु पसेचनमनम। ग्निश्चोमसं
मितं पू सपिषोक्थ्य संमितं मधुना तिरास्ते समितं मा
पू सेन द्वादशाह संमितं मुदकेन प्रजा वृद्धि रायुष
श्च प्रिया अप्रियाश्चातिथयस्वर्गलोकं गमयंतीति वि
शायते स यस्मात्तर्मध्यदिने सायमिति ददाति स व
नान्ये वतानि नैवं तियदनुतिष्ठ सुदवस्यसे वतद्य सु
त्सां तु यतिसादक्षिणा प्ररा ९ सायस ९ साधयति ते

विष्णु क्रमा यदुपावर्तते सो वञ्च्य इति ब्राह्मणं रा
जानां चेदतिथिरभ्यागच्छेद्यसीमस्मै पूजामात्मनः
कारयेत्तदा हितग्निं चेदतिथिरभ्यागच्छेत्स्वयमेनम
भ्युपेयब्रूयाद्वायुकावासीरिति ब्राह्मोदकमिति ब्राह्म
तर्पयंश्च स्थितिपुराग्निहोत्रस्य होमादुपाङ्गश्रुजपे
द्वायुयथा ते मनस्तथा स्थिति ब्राह्मयथा ते वञ्चस्तथा
स्थिति ब्राह्मयथा ते प्रियं तथा स्थिति ब्राह्मयथा ते निजा
मस्तथा स्थिति यस्योद्भूतेष्वहुतेष्वग्निष्वतिथिरभ्या
गच्छेत्स्वयमेनमभ्युपेयब्रूयाद्वायुतिस्त्रज होष्यामी
त्यतिस्त्रेन होतव्यमनतिस्त्रेऽप्येज्जुहुयाद्दोषं ब्राह्म

ॐ मा हे करात्रं चेदतिथीन्वासयेत्तूपाथिवां लोकाननि
जयति द्वितीयया तद्विद्यां स्तृतीयया दिव्यां श्रुतु
थ्यां पारावतो लोकानपरिमिता निरपरिमि। तो न्लो
काननिजयतीति विश्वायते समुदेतश्चेदतिथिर्ब्रु
वाण आगच्छेदासनमुदकमनं श्रोत्रियाय ददा। मि ७
येव दद्यादेवमस्य समृद्धं भवति ॥७॥ ७॥ तृतीयपट
लः ॥१॥ ७॥ येन वृत्तावसथस्यादतिथिर्न तं प्रयुतिहे
स्य वरो हे द्यापुरस्ताच्चेदतिवादितः शेषो ज्यतिथी
नां स्यान्न रसान् नृहे नृजीतानवरोषमतिथिभ्यो ना
सार्थमतिरूपमनं पाचयेत्तूगोमधुपर्कहोवेदाध्या

यः उवाच-यार्य-ऋषि-कूस्मात-को-राजा-वा-धर्म-युक्त-आ-वा-
 र्य-य-हि-जे-श्व-शु-रा-य-रा-स-इ-ति-प-रि-सं-व-त्-स-रा-दु-प-ति-व-
 ह-न्यो-गो-र्म-धु-प-र्क-श्च-द-धि-म-धु-स-ं-स-ख-ं-म-धु-प-र्कः-प-यो-
 वो-म-धु-स-ं-स-ख-म-ना-व-उ-द-क-ं-ष-डं-गो-वे-दः-छं-दः-क-ल्पो-
 व्या-क-र-णं-ज्यो-ति-षं-नि-रु-क्तं-सो-क्ष-छं-दो-वि-चि-ति-रि-ति-
 रा-ब्ध-ार्थ-रि-ञ्ज-प्र-णो-नां-तु-क-र्म-णा-स-मा-न्ना-य-स-मा-प्तो-
 वे-द-रा-ब्ध-स्त-त्र-सं-ख्या-वि-प्र-ति-षि-द्धां-ग-नां-तु-प्र-धा-नै-र-व्य-
 प-दे-वा-इ-ति-न्या-य-वि-स-म-यो-यो-ति-थिं-नि-रा-ख्य-य-त्र-ग-
 ते-नो-ज-ने-स्म-रे-त्-त-तो-वि-र-म्यो-पो-ष्य-॥८॥५५॥ श्रु-त-ते-
 य-था-म-न-सं-त-र्प-यि-त्वा-स-ं-सा-ध-ये-द्वा-न-वं-त-म-या-ना-द्यै-

८
धावं नानुजानीयादितरो प्रतिभायां सीमो निवर्तत
सर्वान् रवेऽश्वदेवेनाग्निः कुर्वताश्च चंडो लेन्यो नानर्ह
न्यो देवो दधादित्येक उपेतस्त्रीणामनुपेतस्य चोद्धि सं
वर्जयेत्सर्वाण्युदकपूर्वाणि दानानि यथाश्रुतिविहारये
नित्यानात्तिकोस्तेषामनुपरोधेन संविनागोविहितः का
ममात्मानं नानायां पुत्रं वोपरुध्यो न लेवदासकर्म करंतथा
यात्मनो नुपरोधं कुर्याद्यथा कर्मसु समर्थस्यादथाप्यु
दाहरंति। अथौग्रासामुनेर्भुक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः
षात्रिंशतं महस्य परिमितब्रह्मचारिणः॥ आहि
ताग्निरनडांश्च ब्रह्मचारीति च तत्रयः॥ अश्रंत एव

॥ शिरोऽर्च्यः पापरिग्रहितमेता न्येव क्षत्रियस्या ध्यापनं यजन

सिध्यंति नैषां सिद्धिरनञ्जतामिति ॥ ग्रहस्तोत्रं च
रीवायोनश्च स्तुतपश्चरेत् ॥ प्राणाग्निहोत्रलोपेन
वकीर्णश्च चेतुसः ॥ १९ ॥ २० ॥ चतुर्थः पटलः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ति
क्षणे निमित्तमाचार्यो विवाहो यशोमातापित्रोर्भुक् षोडश
तश्च नियमविलोपस्तत्र गुणान् समीक्ष्य यथाशक्ति दे
यमिन्द्रियप्रीत्यर्थं तु निक्षणमनिमित्तं न तदाद्रियेत स्व
कर्मब्राह्मणस्याध्ययनमध्यापनं यशो याजनं दानं प्रति
ग्रहणानीति पक्षीहाप्यदंडयुद्धादिकानि क्षत्रियवद्देव्य
स्य दंडयुद्धवज्र्यैरुषिगोरक्षवाणिज्यादिकं नानन्त्यान
मृत्विजं रणीतेन पणमानमयाज्योनश्रीयानो युद्धेतथो

गतिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

गायथोपायमुपदिशंतितथाप्रतिपत्तव्यंन्यस्तायुध
 प्रकीर्णकेनाप्रोजलिपराजवृत्तानामार्यावधंपरिचक्षते
 नास्त्रैरधिगतानामिंद्रियदोर्बल्यादुप्रतिपन्नानां
 नास्तानिर्वेषमुपदिशेद्यथाकर्मयथोक्तंतस्यलक्ष्म
 तिप्रवर्तैरनूराजानां गमयेद्राजापुरोहितंधर्मार्थकु
 रालं स ब्राह्मणानियुंज्याद्वलविशेषेणवध्यदास्यव
 र्ज्यंनियमैरूपेनोषयेत्॥१०॥६१॥इतरेषांचर्णानामा
 प्राणविप्रयोगासमावेश्यतेषांकर्माणि राजादंडं प्रण
 येन्नचसंदेहेदंडं कुंयत्सुविचितंविचित्रादेवप्रश्ने
 भ्यो राजादंडायप्रतिपद्येतैवंवृत्तौ राजो नौ लोकावन्ति

दि
 वे

जयति राक्षसं पंथा ब्राह्मणेनासमेक्ष्य समेक्ष्य तु ब्राह्मण
स्यैव पंथा यानस्य नारो निनिहतस्यातुरस्य स्त्रीयारति
सर्वैर्दत्तव्यो वर्णज्यायसांचेत रैर्वर्णै रसिद्धपतितम
तो न्न ताना मात्मस्वस्य पनार्थेन सर्वै रेव दातव्यो धर्म
चर्याया जघन्यो वर्णः पूर्वपूर्ववर्णमापद्यते जातिपरि
वृत्तावधर्मचर्या पूर्वो वर्णो जघन्यं जघन्यं वर्णमा
पद्यते जातिपरिवृत्तौ धर्मप्रजासंपन्ने दातरेना। न्यां कु
र्वता न्यतना जावे कार्य प्रागन्या धेया दाधानेहि
सतिकर्मणिः संबध्यते येषामेतदंगं सगोत्राय दु
हितारं न प्रयच्छेन्मातुश्चायोनि संबंधे न्योवा स्ते विवा

१०

पूर्वः

हे बंधु शीलश्रुतारोग्याणि बुध्वा प्रजा सह वा कर्म
 भ्यः प्रतिपादयेच्छक्तिविषयेणालंरुखावर्षादुहितमते
 मिथुनो गावो देवो देवे यस्तं न नृत्तिजे प्रतिपादयेत्स
 ह धर्मं चरति इति प्राजापत्यो मिथः कामासां वर्तेते स
 गांधर्वः ॥११॥ शक्तिविषयेण द्रव्याणि दत्वा वहरेत्स १०
 आसुरो दुहितमतः प्राथम्येन दत्वा वहरेत्स राक्षसः सु
 तानां प्रमत्तानां वा पहरेत्स पैशाचस्तोषां त्रय उराधाः
 प्रजास्ताः पूर्वश्रेयान् यथा युक्तो विवाहस्तथा युक्ता
 प्रजान् न वत्तिनान्येन होतव्यमन्य होमे तु तस्य संबधो
 उदाहिता तु या कन्या तं वनयुज्यते सार्वभली योन्य

पूर्वमुद्यहते सा पुनर्नृरिति पाणि स मूढं ब्राह्मणस्य
नो प्रोक्षितमग्निमिति चेदग्निं ब्राह्मणं चांतरेण नाति
क्रामे ब्राह्मणां श्वानुश्राप्य वा तिक्रामेदग्निमप
श्वनयुगपद्धारयित नाना गीनां च संनिपातं च
र्जयेत्प्रतिमुखमग्निमाहियमाणं नाप्रतिष्ठि
तं नृमो प्रदक्षिणी कुर्यात्पृथक् तः चात्मनः पाणी
न संपृक्षेत्प्रत्येकं स्वपं न निमृत्तो नाश्वान्वा
ग्यतो रात्रिमासीत् श्वो नृत्त उदकमुपस्पृश्य वा
यं विस्तृजेत्प्रत्येकं स्वपं न न्युदितो नाश्वान्वाग्यतो हस्ति
वेदातमितोः प्राणमायच्छेदयेत्के स्वपं वा पाप

कंठद्वयार्थे वासि साधयिषु निर्णयमाति क्रमेवान्य
 स्मिं दोषफलसंप्रदायेन तत्कर्तव्यमेवमध्ययान
 ध्यायेन संप्रदाये प्रत्यक्षबन्धुयादन्ति निमन्ताभ्यु
 दितकुनस्वीस्यावददग्रदिधिषु दिधिषु पतिप
 ग्रहितपरीष्टपरिवितपरिविन्नपरिविविधाने ११
 पुचोत्तरोत्तरस्मिन्नशुचिकरनिर्वेषागरीयान्
 गरीयाग्रस्तश्चलिंगैचरितोद्धार्यमित्येके ॥१२॥
 पंचमः पटलः ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ सवर्णीपूर्वज्ञास्त्राविहि
 तायां यथर्तुगच्छतः पुत्रास्तेषां कर्मणिः संबन्धोदा
 येनाव्यतिक्रामश्चोत्तयोः पूर्ववत्प्रामसग्रस्ततायां

वर्णतिरे। च मैथुने दोषस्तत्रापि दोषवान् पुत्र एवो सा
दयितुः पुत्ररति हि ब्राह्मणमथाप्युदाहरंती दानीमेवा
हं जनकस्त्रीणामीष्यमिनोपरायदायमस्य सादने
जनयितुः पुत्रमब्रुवन् रेतोधाः पुत्रं नयति परे लय
मसादने तस्माद्दायि रक्षंति बिभ्यंतः पररेतसः। ञ
प्रमत्तारक्षयतंतु मेतमावः क्षेत्रे परबीजा निवाप्सुः
जनयितुः पुत्रो न च तिसांपराये मोक्षं वेथा कुरुते तंतु
मेतमिति दृष्टो धर्मव्यतिक्रमः साहसं च पूर्वेषां तेजो
विशेषणप्रत्यवायोनविद्यते॥ तदन्वीक्ष्य प्रयुजानः
सादस्य चरोदानं क्रमधर्मप्राप्त्यस्य न विद्यते विना

देहि त्मते दानं काम्यं धर्मार्थं शुभं यत्ते तस्माद्देहि
 त्मते धिरथं शतं देयं तन्मिथु या कुर्यादिति तस्यां
 क्रयदाब्दः संप्रसूतिमात्रं धर्मो द्विसंबंध एक धनेन
 ज्येष्ठं तोषयित्वा ॥ १२ ॥ जीवन्मुने ज्योदायं व्यगजैः समं
 कौवमुन्मत्तं पतितं च परीहाप्य पुत्राभावे यः प्रत्या
 सनः सपिंडुः तदभावे आचार्य आचार्याभावे तं वासी १२
 हस्तान्दर्शेषु धर्मैः पुत्रोपयोजयेत्तद्देहि ता वा सर्वा
 भावे राजादायं हरेत्तज्येष्ठोदायादइत्येकं देना विना
 षे सुवर्णं वस्त्रा गावः वस्त्रं नौ मं ज्येष्ठस्य रथः पितुः प
 रितां उंच गृहे लं कारो नार्थायाः साति धनं चेत्ते के त

५२

छास्त्रैर्विप्रतिषिद्धं मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यनैदित्यवि ज
शेषेण श्रूयते थापितस्माज्ज्येष्ठपुत्रेन धनेन निरव
साययंतीत्येकवचनं यते थापि नित्यानुवादमविधि
माहुर्न्यायविदो यथा तस्मादजावयः पशूनां
सहचरंतीति तस्मात्स्नातकस्य मुखं रेजायती
व तस्माद्वन्तश्च श्रोत्रियश्च स्त्रीकाममाविति स ते
र्वेदि धर्मयुक्ता नागिनो यस्तु धर्मेण द्रव्याणि प्रति
पादयति ज्येष्ठोपितमनागिनं कुञ्जितज्याया
पयोर्न विनागो विद्यते पाणिग्रहणाद्वि सह त्वं कर्म
सुतथा पुण्यफलेषु द्रव्यपरिग्रहेषु च न हि ननु वि

प्रवासेनैमित्तिकेदानेस्ते यमुपदिशन्ति ॥१४॥ ८९॥
 एतेन देवाकुलघर्माख्यानाः मातुश्च योनिसंबंधे
 भ्यः पितुश्चासत्पमापुरुषाश्चावतावा संबंधोऽस्मा
 यते तेषां प्रेतेषु दकोपस्यर्कानंगर्गान् रपरीहाप्यापरि
 संवत्सराभ्रातापितरावेव ते सुहृत्तारिश्च गार्वायां प
 रमगुरुसंस्थायां श्र्याकालमत्रो जनमातुरव्यंज
 नानि कुर्वन् रन् केनान् प्रकीर्य पापं स्तनोप्यैकवास
 सोदक्षिणामुखाः सवदुन्मज्ज्योतीर्य सव्यं जान्वाच्य
 वासः पीठयिहो पदिनां सेवं त्रिस्तप्रत्ययं सगोत्र
 नामघेयंतिलमिश्रमुदकमुह्यविवाहे चैव नि

रुतिश्चतुर्थे ह निरात्रिषु संध्यो न्द वैर्मत्रै रस्थि मा
५ सप्तचैः सह ॥ एकसु ५ सह से नर्तः पिंडे गोत्रे च
सूतके ॥ तस्मादुदक पिंडे अत्र तुर्गोत्रेण दीयतामि
सुप्रतीक्षाया प्रमेययस्त्रियजाहुः स्तकुर्वन्ती तरेषु
चैतदेवैकउपदिशंति शुचिं मंत्रवतः सर्वक्षयेषु
गोजयेद्देवातः कालतः कौचतः सम्यक्प्रतीय
हीत तदतिशाना निप्रतिपादयति यस्याग्नौ नक्रि
यते यस्य चाग्नौ दीयते न तद्भोक्तव्यं न क्षारल
वणहोमो विधत्ते तथा वदानसं सृष्टस्य चाहवि
ष्यस्य च होममुदीची न मुखं तस्मा पोह्यत स्मिं जु।

दुया तदुत महुतं चाग्नौ न वति न स्त्री नु दुया नानु
 पेतः आ न प्रा नाना त ग नाना प्र यता न व य परि सं
 व स रा दि स्ये के या व ता वा दि नो न प्र जा नी यु रो प न य
 ना दि स्य प र म त्रै । ह्य धि का रः शा स्त्रै र्न व ति सा नि श स्म
 ति श्र्य ॥ १५ ॥ षष्ठः पटलः ॥ ६ ॥ ५५ ॥ सह देव मनुष्या अ १४
 स्मिन् लोके पुरा बन्धु रथ देवाः कर्मणि दिवं जगु र
 ही यं त मनुष्याः ॥ स्तेषां ये तथा कर्माण्या रन्ते सह दे
 वे ब्रह्म णा चा ॥ मुष्मिन् लोके न वं त्यथै त मु उ श्रा द्य
 रा ब्दं कर्म प्रो वा चं प्र जा नि श्रे य सा च त त्र पि त रो दे व
 ता ब्राह्म ण स्ता ह व नी या र्थे मा सि मा सि का र्य म प स र

क्षस्यापराण् श्रेयाः स्तथा परपक्षस्य जघन्या न्य
 हा निसर्वेष्वेवापरपक्षस्याहस्तु क्रियमाणे पितृन्प्री
 णाति कर्तुंस्तु कालानि नियमाकुलविशेषः प्रथमेहनि
 क्रियमाणे स्त्री प्रायमपत्ये जायते द्वितीये स्तेनाहा
 स्तृतीये ब्रह्मवर्चसिनश्चतुर्थे क्षुद्रपशुमान् पंचमे
 पुमांस्सोबह्मपत्यो नचानपत्यः प्रमीयते षष्ठे ध्वङ्गी
 लोक्षणी लश्च सप्तमे कर्षसाश्चिरमेपुष्टिर्नवमे एक
 खुरादक्षमे व्यवहारे साश्चिरेकादशे रूक्षाय संत्रपुसी
 संधादशे पशुमांस्त्रयोदशे बहुपुत्रो बहुमित्रो दश
 नीयापत्यो युवमारिणस्तु जवन्ति चतुर्दश आयुधेराश्चिः

पंचदशेषुषिस्तत्रद्रव्याणितिलमाषाव्रीहियवा।आ
 पोमूलफलानिचस्नेहवतिह्वेवान्नेतीव्रतरापितृणां
 प्रीतिर्द्रोघीयाः संचकालंतथाधर्माहतेनद्रव्येणती
 र्थेप्रतिपन्नेनसंवत्सरंगव्येनप्रीतिर्न्याः संचका
 लमतोप्राहिषेणैनेनग्राम्यारण्यानांपशूनांमाः संच
 मेध्यंव्याख्यातं॥१६॥खडोपस्तर्णखडामाः सेनानं
 यंकालंतथानातबलेर्मस्यस्यमाः सेनवार्ध्राणसस्य
 चप्रयतः प्रसन्नमनाः स्तुतोभोजयेत्ब्राह्मणान्ब्र
 ह्मविदोयोगोत्रमन्त्रांतेवास्यसंबंधान्गुणहान्यां
 तुंपरेषांस्समुदेतः सोदयोपिनोजयितव्यएतेनांते

वासिनो व्याख्याता अथाप्युदाहरंति। संतो जनीना
मपि शाच निक्षानैषा पितृन् गच्छन्ति नो तदेवान् इहैव
सा चरति क्षीण पुण्यानां तरे गौरिव न ववसे तीहैव
संभुजती दक्षिणा कुला कुलं विनश्यतीति तुल्य गुणे
षु वयो रश्मः श्रेयान् इत्येव न श्रेयान् पूर्वेषु निवेद
नमपरेषु द्वितीयं तृतीयमा मंत्रं त्रिः प्रायमेकैश्च
पश्य मुदिशंति यथा प्रथममेवं द्वितीयं तृतीयं च सर्वेषु र
तेषु सर्वतः समवदाय नोषस्य ग्रासवराध्यै प्राप्नोया
वथोक्तं मुदीच्य रतिस्नासनगतानां हस्तेषु द्वात्रा
नयनमुद्रियतामगोचक्रियतामिहामंत्रयेतेका

१६

ममुद्रियतां काममग्नौ चक्रियतामित्यतिस्वरुड्य
 रेणुहुयाच्च श्वभिरपपात्रैश्च आद्यस्य दर्शनं परिच
 क्षतेस्त्रिः सिपि विष्टः परतत्पगा म्यायुधीयपुत्रः
 शूद्रोऽसंनो ब्राह्मण्यामित्येते आद्ये लुंजानाः पंक्तिदुषणा
 नचंति त्रिमधुस्त्रिसुपर्णः स्त्रिनाचिकेतश्चतुर्मेधः
 पंचाग्निर्ज्यैष्ठ्यसामगो वेदाध्याय्यनुचानपुत्रः श्रो
 त्रिय इत्येते आद्ये लुंजानाः पंक्तिपावना नचंति ॥ नच
 नक्तं शूद्रोऽसंनो ब्राह्मण्यामित्येते आद्ये लुंजानाः पंक्तिपावना नचंति ॥ नच
 परिमितं सपि रन्यत्र राहु दर्शनात् ॥ १७ ॥ सप्तमः
 पटलः ॥ ६५ ॥ ७० ॥ ६५ ॥ विलयनं मेयितैपि ण्यार्कमधु

१६

लीळोप

हस्तमथिततं

मां सं च वर्जयेत्तु वृक्षधान्यं शुद्रान्नं ये चान्ये ना
स्य संमताः अहविष्यमन्तं क्रोधं येन च क्रोधयेत्तु स
तिमिष्यन्नयन्नो मेधां स्वर्गं पुष्टिं द्यादत्रैतानि वर्जये
दधो नास्त्युपरिजान्वाद्यान्त्रिषवणमुदकमुपस्थ
वान्ननग्निपक्ववृत्तिरक्षा योपगतस्त्वानासनिःकः सं
वत्सं मेतद्वत्तं च रेदेत देहो चत्वारिंशत्समितमि
या चक्षते नित्यं श्राद्धं बहिर्गमिषु चयः शुचौ देवैः स
ंस्कुर्वेति तन्न नवानिद्रव्याणि यैरन्नं संप्रक्रिय
ते येषु च नुज्यते तानि च नुक्तवन्त्यो दद्यात्समुदेता
ंश्च नो जमेत्तन्न वा तद्गुणं योषि सं प्रयच्छेदेव

संवत्सरं तेषां मुक्तं मूलो हेतुं जनेन कार्यं मानं च कारयेत्
 तिष्ठं नंतस्योत्तराद्यै ब्राह्मणान् लो जये दुभयान् पश्य
 ति ब्राह्मणांश्च लुं जानान् माने च पितृनि सुपदि कां
 ति स्तुतास्तुत मत्त उर्ध्वं आद्ये न हि ते हि वेदयंते पि
 नरस्तिष्येण पुष्टि कामः ॥ १८ ॥ १८९ ॥ गौरसर्षपां चूर्ण पा
 निकारयित्वा तैः पाणि पादप्रक्षाल्य मुखं कर्णौ प्राश्यै यं च
 धातो नाति धाति तदा स नोजिनं वस्तस्य प्रथमः कल्पे वा
 ग्यतो दक्षिणा मुखो लुं जी ताना युष्मं हेवं मुखस्य नोजनं
 मातुरित्युपदिक्ता यौ दुबरश्च मत्तः सुवर्णनाभो प्रशा
 स्तो न चान्ये नापि नोक्तव्यं यावद्भासं संनयनं स्फुट
 यं नापजहीता प

जहीत वा च स्नाना संग्रसीत सहंगु वं न च मुख शब्दं कु
र्यात् पाणि च नावधूतु यादा च म्य चोर्ध्व पाणी धारये दा प्रोदकी
आवात तो ग्निमु प स्पृशे दिवा च न तुं जीतान्यन्मूल फलेभ्यः
स्त्रालीपा कानु देना निचवर्जये सोतरा छादनश्चैव यशो प
वी। ती तुं जीत नैव मिति क पूं श्रा द्य पूं स्नेह वदेव दद्यात् स
पिर्मर्द सामिति प्रथमः कल्पो जाचे तैल पूं गा क मिति मघा
सुचाधिक पूं श्रा द्य कल्पेन स पिर्ब्राह्मणान् लोजयेत् ॥१९॥
मासि श्रा द्ये तिलानां द्रोणं द्रोणं येनोपायेन राक्नु यात्तेनो
पयोजयेत् स मुदे ता पूं श्र्य लोजयेन्न चात हुणा यो छि सं
दधु रुद गयनं आपूर्यमाण पक्षस्यैक रात्रे मवराद्धी

२३

१८

मुपोष्यति ष्येण पुष्टि कामः स्थलीपाकं श्रपयित्वा महा
 राजमिक्षातेन सर्पिष्मत्ताब्राह्मणं भोजयित्वा पुष्टयर्थे सिद्धिं
 वाचयतीतैव महैरापरस्मात्सीष्वा दौ धित्तिं ये त्रीं स्तुती य
 एव सं वत्सरमभ्युच्येन महान्तं पोषं पुष्पया दित एवो
 पवासजाततेजसां भोजनं वर्जयेत् न स्मत्तुषाधिष्ठानं
 च पदापादस्य प्रक्षालनमधिष्ठानं च वर्जयेत् प्रंखोलनं च १८
 पादयोजानुनिचास्याधानं जंघायानखैश्च नखवादनं स्फो
 टनानि चाकारणाद्यश्चान्यप्रतिचक्षते योक्ता च धर्मयुक्ते
 पुद्रव्यपरिग्रहेषु च प्रतिपादयित्वा च तीर्थं यन्ता चातीर्थं
 यतो न तयं स्यात्सं ग्रहीता च मनुष्या नृलोका च धर्मा

संज्ञासि

विप्रतिषिद्धाभोगौ नेव मुभौ लोकावन्ति जयति ॥२०॥ अ
ष्टमः पटलः ॥८॥ ॥७॥ चत्वारः उवाच मा गार्हस्थ्यमाचार्यकुलं
मौनं चानप्रस्थमिति तेषु सर्वेषु यथोपदेक्षामव्यग्रो वर्तमा
नः क्षेमं गच्छति सर्वेषामुपनयनप्रवृत्तिसमानाचार्य
कुलेवासः सर्वेषामनूत्सर्गो विद्याया बुध्वाकर्माणि यत्काम
ये ततस्तद्वदन्ते यथा विद्यार्थस्य नियम एतेनैवांतमनू
पसीदत आचार्यकुले शरीरन्यासो ब्रह्मचारिणोऽथ परिव्रा
जो त एव ब्रह्मचर्यवान् प्रव्रजति तस्योपदिशंस्तनूनि रनिके
तस्या दशमं शरीरं मुनिः स्वाध्याय एवोत्सृजमानो वा
चं ग्रामे प्राणवृत्तिप्रतिष्ठानानि होनमुत्रैश्वरेत्तस्य

मुक्तमाछादनं विहितं सर्वतः परिमोक्षमित्येक
 स्यान्तत्ते सुखदुःखे वेदानिमलोकममुच परियया
 १९ त्मानमन्विच्छेदुद्वेक्षे मप्रापणं तच्छास्त्रे विप्रतिषि
 द्यं बुद्धे चेह्ये मप्रापणमिहेवन दुःखमुपलभेते
 तेन परं व्याख्यातं मथवानप्रस्थोत एव ब्रह्मचर्य
 वानूप्रव्रजति तस्योपदिशं येकाग्निरनिकेतस्या १९
 दनो माकारणो मुनिः स्वाध्यायपूर्वो ह्यजमानो वा
 चं ॥ २१ ॥ तस्यारण्यमाछादनं विहितं ततो मूलैः फलैः
 पर्णैस्त्रिणैरिति वर्तयत्पुंश्चरे दंततः प्रवृत्तानिततो पा
 वायुमाकाशमग्निनिश्रये नैषामुत्तरुत्तरुः संयो

गः फलतो विशिष्टो यवान प्रच्छस्यैवानुपूर्वमेकमु
पदिशंति विद्यां समाप्य दारं च हाग्निना धाय कर्मा
प्यारजते सोमा वराध्यानि यानि श्रूयंते ग्रहान् च हा
सदारः सप्रजः सहाग्निनि बहिर्गर्माद्यसे देको वा नी
लौछेन वर्तयेन् न चाततुर्ध्वं प्रतिगृह्णायादतिषिक्तश्च
ष्टुह्या छने रपोभ्यवेयादतिघ्नन्नति स्म जादिस मु
मुदकमुपस्पृशेदिति सर्वत्रोदकोपस्पृशेन्न विधि
स्तत्र द्वंद्वं द्रव्याणामेकमुपदिशंति पाकार्थं भोजनार्थं
वा नीपरशु दारं काजानां द्वंद्वानामेकमादायेत्तराणि
दहारण्यमवतिष्ठेत्तस्या रण्ये नैवाततुर्ध्वं होमा व

९ शितिसहस्राण्ये प्रजां प्रेषि रूषयः ॥ दक्षिणेनायमनः पंथा नते

तिः प्रतीक्षा छादनं च येषु कर्मसु पुरोडाशाश्च रचस्तेषु
कार्याः सर्वे चोपांशुसहस्राध्यायेन नारण्यमभ्याशा
वयेदग्न्यर्थं पूंशं रणं माका नो स्वयमनुपस्तीर्णशया
सनेन वेसस्ये प्राप्ते पुराणमनुजानीयात् ॥ २२ ॥ ६९ ॥ ६९ ॥
तु या पूंशं वानियममिच्छं न च हमेव पात्रेण सायं प्रा
तरर्थमाहरेत्ततो मूलेः फलैः पर्णैस्त्रिणै रिति वर्तय पूंश
रेदं ततः प्रवृत्ता नित्ततो यो वायुमाकाशाग्निनिश्रये
तेषा मुत्तरउत्तरः संयोगः फलतो विनिश्चयः पुराणे
श्लोका उदाहरं त्यष्टानमनानानि नो जिरे अष्टा नीति
सहस्राण्ये प्रजां प्रेषि रूषयः उत्तरेणार्थमाणः पंथा

२०
॥ २२ ॥ ६९ ॥ ६९ ॥

नंते म तत्वा यकल्प त इत्यु ध्वरे त सां प्रशंसा था पिसं
कल्प सिद्ध यो न वंति यथा व र्षं प्रजा दानं दूरे दर्शनं
मनोज व ता य च्छान्य देवं युक्तं तस्मा छु तितः प्रसक्ष
फलं हा अ वि वि षा ना म्र माने ताने के बु व ते त्रै विधा
ब्रह्मा नां तु वेदाः प्रमाण मिति नि द्य तत्र या नि श्रूयं ते त्री
हिय व पश्चा ज्य पयः क पाल पत्नी सं बंधा सु च्छे नी चैः
कार्य मिति ते विरु द्ध आ चारो प्रमाण मिति मं न्यं ते य तु
वैम ज्ञान मु च्य ते नाना क र्म णा मे षां ते पुरु ष स ं स्का
रो विधी य ते त तः परम नं सं फल ं स्वर्ग्य शब्द ं श्रू
यते ॥ २३ ॥ ॥ अथा प्यस्य प्रजा तिम मृत मा म्ना य आह

२१

प्रजा मनु प्रजाय सेत दु ते म ह्यर् म त मित्यथापि स ए वा यं
 विरूढः पृथक् प्रत्यक्षेणोपलभ्यते दृश्यते चापि सारू
 प्यं देहं तु मेवान्यते शिष्टेषु कर्म सुवर्तमानाः पूर्वेषां
 सांपरायेणैकीर्तिः स्वर्गं च वक्ष्ये यं येवमवरो वरः प
 रेषा मा नूतं संपुवाते स्वर्गं जीविनः पुनः स्वर्गं जीजा
 र्था न वं तीति न विष्य पुराणे थापि प्रजापतेर्वचनं त्रयी
 विद्यां ब्रह्म चर्यं प्रजातिं श्रद्धां तपो यज्ञं मनु प्रदानं य
 एता नि कुर्वते तै रित हस्मै रजो नूता ध्वं स ते न्य प्र रा
 णं सन्नितितत्र यो पा प र्शत स्त एव ध्वं संति यथा प
 णं वनस्पतेर्न परा नृ हि ः संति ना स्या स्मि नृ लोके कर्म

२१

नि संवधो विद्यते तथा परस्मिन् कर्म फले स्तदेतेन वेदि
तव्यं प्रजापतेः ऋषीणां मिति सर्गे यंतत्र ये दैते पुण्ये स्ते
षां प्रवृत्तयः पराज्वलस्य उपलभ्यंते स्यात्तु कर्मावयवे
नतपसा वा कश्चिस्ववारी रोतवंतलोकं जयति संक
ल्प सिद्धिश्च स्यान्तु तजैष्यमाश्रमाणां ॥ २४ ॥ नवमः प
टलः ॥ ६४ ॥ ११ ॥ ६४ ॥ व्याख्याताः सर्ववर्णानां साधारण
वैत्रोपिकाधर्माः राक्षस्तु विबोधा दक्षामो । दक्षिणा द्वा
रे वेत्रमपुरं च मापयेदंतरस्यां पुरी वेत्रम तस्य पुरस्ता
दावसथस्तदा मंत्रण मित्या च क्षते दक्षिणेन पुरं स
न्ना दक्षिणे दक्षु द्वा रा यथोच्यं संदश्येत बहिरैरे

२२

रं चेति सर्वेष्वेवाजस्त्रा उग्रयः स्युरग्निपूजा च नित्या
 यथाग्रहमेधजावसथेश्रोत्रियावराध्यानि तिथीनूवा
 सयेतेषां यथा गुणमावसथाः त्रय्या उग्रयानं च देयं गु
 रूनमायां श्रयनातिजीवेन्न चास्य विषये क्षुधारो गेण हि
 मातपाभ्यां वासी देदमावा द्बुद्धिपूर्ववाकश्चि स न्यायाम
 ध्ये द्यि देवनमुद्धसा वोक्ष्याक्षां निवपे युग्मान्वैतीति का
 नूयथा शान्तिजार्थाः श्रुचयः सत्यनीलो दीवितारः स्यु
 रायुधग्रहणान्तर्यगीतवादिना ~~वि~~तिराजाधीनेभ्यो
 न्यत्रान विधरनक्षेमक्षद्राजायस्य विषये ग्रामे र
 ण्ये वा तस्करनयं न विध्यते ॥ २५ ॥ ६५ ॥ नृपानामनुप

२२

रो धेनक्षेत्रं वित्तं च ददद्वाह्ये न्यो यथार्हमनं तान् लो
 कान् नित्यं जयति ब्राह्मणस्वान्यप जिगीषमाणो राजा यो
 हन्यते तमाहुरात्मयुपो यश्चो नंत दक्षिण इत्येते नान्ये शू
 राध्याख्याताः प्रयोजने युध्यमानास्तनुयजोग्रामेषु न
 गरेषु चार्थान् श्रुचीन् सप्त शीघ्रान् प्रजागुप्तये निदध्या
 तेषां पुरुषास्तथा गुणैर्वस्युः सर्वतो योजनं नगरं त
 स्करेभ्यो रक्षन् क्रौञ्चोग्रामेभ्यस्तत्र यन्मुष्यते तैस्तस्मा
 त्तिदाप्यं धाम्यं शुक्लमवाहारयेदकरश्चोत्रियः सर्व
 वर्णानां च स्त्रियः कुर्मोश्च प्राग्व्यं जनेभ्यो ये च विद्यार्थ
 वसंतितपस्विनश्च ये धर्मपराः शूद्रश्च पादावनेकांथ

रा

मूढवधिरसोमाविष्टाभ्ययेव्यर्थाद्रव्यपरिग्रहेरबुद्धि
 पूर्वमलंस्तोयुवापरदारमनुप्रविशन्कुमारींवावाचा
 बोध्योबुद्धिपूर्वेतुदुष्टतावोदंडयःसंनिपातेवृत्तेवि
 न्यतेदनं सखबाणस्यकुमायंतुस्वान्यादायनास्यो
 यत्तस्येराशांरक्ष्येचातुर्ध्वैमैथुनांनिर्वेजाभ्युपाये
 तुस्वामिभ्यो।वसरजेत्॥२६॥७॥चरितेयथापुरंधर्मा
 द्यिसंबंधःसगोत्रस्थानीयांनपरेन्यःसमाचक्षीते
 कुलायहिस्त्रीप्रक्षयतइत्युपदिशंतितदिंद्रियदोर्व
 त्यादिप्रतिपन्नमवशिष्टं हि परहंपाणेस्तद्व्यति
 क्रमेस्वलुपुनरुक्तयोर्नरकोजियमारंजगोहिव

श्रीमान् ननु दयएव मारं भण्णा दापत्यां नास्य आर्यः शु
 द्रायां वध्यः शूद्र आर्यां दारं चास्य कर्त्तव्येत् सवर्णाया
 मन्यपूर्वायां सखसंनिपाते पादः पतन्ती युपदिशेव
 मभ्यासे पादः पादश्चतुर्थे सर्वे जिह्वा छेदनं शूद्रस्या
 र्यधार्मिकमाक्रोशतो वाचि पथि नाया यामासनरति
 समीभवतो दंडताडनं पुरुषवधे स्तोये नृम्या दान इति
 स्वान्यादाय वध्यश्च पुनि रोधे स्तेनेषु ब्राह्मणस्य निय
 माति क्रमिण मन्यं वारहसि बोधये दासमापन्नै रस ते
 मापत्तौ नास्य आचार्यः ॥ ५६ ॥ दशमः पटलः ॥ १० ॥

२४

क्षेत्रं परिगृह्योत्थानावापुलावावेयः समृद्धः सत्ता
 वितदपहायेविशिनः कीनारस्यकर्मन्यासेदंउताउन
 तथापशुपस्यावरोधनं चास्य पशूनां हिताव्रजमादिनः
 कर्तयेत् पशूनातिपादयेदवरुध्य पशून्मारणेनाशने
 वास्वामिन्यो वस्त्रजेप्रमादादरण्ये पशूनुत्सृष्टान्दृष्ट्वा
 ग्राममानीयस्वामिन्यो वस्त्रजेषु नः प्रमादे सवदवरु
 ध्यातुर्ध्वेनसूक्ष्मेत् परपरिग्रहमविधानाददानरुध्यो
 दके मूले पुष्पे फले गंधे ग्रासे शाक इतिवाचाबाध्यो विदु
 षो वासः परिमोषणमदंश्य कामरुते तथा प्राणसंप्र
 येनो जनमादानः प्राप्ते निमित्ते दंडाकर्मणिराजान

२४

मेनः स्पृहाति ॥ २८ ॥ ६५ ॥ प्रयोजयिता मंता कर्तृतिस्व
 र्गनरक फलेषु कर्मसु भागिनो यो नृय उरत्त ते तस्मि
 न्फल विरोधः ॥ कुटु विनो धनस्ये शा ते तयो रनुमते
 न्ये पितृ धितेषु च ते रन् विवादे विद्या निजन संपन्ना वृ
 ध्या मेधा विनो धर्मे ध्वनि पातिनः सं दे हे लिं गतो दे
 वे ने ति विधिं स पुण्या हे प्रातरग्ना विद्धे पा मं ते राज वसु
 जयतः समाख्याप्य सर्वानुमते मुख्यः स सं प्रश्नं प्रब्रू
 या दन्ते राजा दंडं प्रणयेत् नरकश्चात्राधिकः सांपरा
 ये स एव स्वर्गः सर्वन्तत प्रनाप्सा च सा निष्ठा या विद्या
 स्त्रीषु शूद्रेषु चाथर्वणस्य वेदस्य शेष इति सुपदिशति

२५

रूपा धर्म समाप्ति समाप्ता नेन लक्षण कर्मणा तु समा
प्यते तत्र लक्षणं सर्वजनपदेष्टेकांत समाहित मायाणि
वृत्तं सम्यग्निनीतानां वृद्धाना मात्मवताम लोपानाम
रात्रिकानां वृत्तसादृश्यं न जेतैव मुक्तौ लोकावतिजयति
स्त्रीभ्यः सर्ववर्णैर्न्यथ धर्म बोधान् प्रतीयादित्येक इत्ये
के ॥ इति श्री धर्मद्वितीय प्रश्ने ॥ २९ ॥ एकादशः पटलः
द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥ ३० ॥ श्री जनार्दनार्पणम् ॥
रं पुत्रं वंशं वरधिबूरो गन्ताम्यं गाजीपंतं स्म

२५

३-भास्वतयत्त धर्मशास्त्र (रघुनिकेत्य)

श्रीगुरुगणेशो जयति ॥ श्रीजनार्दनगुरवे नमः ॥ अवि
द्यमस्तु ॥ धर्मसूत्रमारभ्यते ॥ शिवाय गुरवे नमः ॥ द
रिः ॐ ॥ अथातः सामयाचारिकान्धर्मानुव्याख्यास्या
मो धर्मससमयः प्रमाणं वेदाश्च चत्वारो वर्णाः ब्राह्मण
क्षत्रियवैश्यशूद्रस्तेषां पूर्वः पूर्वो जन्मेतः श्रेयानशूद्रा
णामदुष्टकर्मणामुपायनं वेदाध्ययनमग्न्याधेयं फल
वन्ति चेकमणिशुशुषाशूद्रस्येतेषां वर्णानां पूर्वस्मि
न पूर्वस्मि वर्णे निश्रेयसं न्य उपनयनं विद्यार्थस्य
श्रुतितः सगस्कारः सर्वेभ्यो वै वेदेभ्यः सावित्र्यनूच्यत
इति हि ब्राह्मणं तमसो वा एष तमः प्रविशति यमवि ।

दानुपनयतेयश्चाविद्वानिति ब्राह्मणं तस्मिन्निति
समाहितं जनविद्यासमुदेतष्टसगस्वर्तारमीप्सेतस्मिंश्चैव
विद्याकर्मोतमविप्रतिपन्नेधर्मेभ्योयस्याधर्मानाविनो
तिसञ्जाचार्यस्तस्मै नहुये कदाचनसहि विद्यातस्तं
जनयति तद्धेयं जन्मशरीरेमेव मातापितरौ जनयतो
वसंते ब्राह्मणमुपनयीत ग्रीष्मे राजन्यं शरदिवैश्यं
गर्भाक्षमेषु ब्राह्मणं गर्भे कादशेषुराजन्यं गर्भे द्वादशे
षु वैश्यं मथ काम्या निसप्तमे ब्रह्मवर्चसकाममसृम
न्नायुष्कामन्वमेतेजस्कामं दशमे नायकाममेकाद
शे इन्द्रिकामं द्वादशे पशुकाममाषोडशा ब्राह्मणस्या

नास्य यथा वा विष्णुः क्षत्रियस्याचतुर्विंशत्या वैश्य
 स्य यथा व्रतेषु समर्थस्याद्यानिवक्ष्यामोति क्रौंते सा वि
 श्याः कालः क्रतुं त्रैविद्या कंब्रह्मचर्यं चरेदथोपनयनं
 ततः संवत्सरमुदकोपस्पर्शनं मथाध्याप्योथयस्य
 पितापितामहा इत्यनुपेतो स्यातांते ब्रह्महासंस्तु
 तास्तेषामभ्यागमनं क्रौज नं विवाहमिति च वज्रयेते
 षामिच्छतां प्रायश्चित्तं यथाप्रथमेति क्रमः क्रतुरेव
 संवत्सरोथोपनयनं ततः उदकोपस्पर्शनं ॥१॥ प्रति
 पूरुषं संख्याय संवत्सरान् यावन्तोनुपेताः स्युः सप्त
 तिः पावमा नीतिर्यदिति यश्च दूरक इत्येता निर्यजुः

आपोऽपत्या नूमादुरः० रिजं ॥

९ ब्रह्मचारी वा सोऽष्टाचरारि पूजादुपादानं नम देवत्रिभिर्वा

केनानिभिर्वा इति त्रिभिः ॥

पवित्रेण सौमपवित्रेणैर्गिरसेनैव पिवा व्याहृती
तिरेवाथा ध्याप्योथ यस्य प्रपिता महादिनानुस्मर्यते
उपनयनं ते स्मृत्वा न स गुरुस्तु तास्तेषामभ्यागमनं चो
जनं विवाहमिति च वर्जयेत्तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तं
द्वादशवर्षाणि त्रैविद्याकैर्ब्रह्मचर्ये चरेदथोपनय
नं तत उदकोपस्पर्शनं पावमानादिभिरथ ग्रहमेधो
पदेनानं नाध्यापनं ततो योनिर्वर्तते तस्य स गुरुस्कारो
यथा प्रथमेति क्रमेण तत उर्ध्वं प्र। रूतिवदुपेतस्या
चार्यकुले ब्रह्मचारिणो विद्यार्थस्य परोपवासोऽस्य
थ ब्रह्मचर्यविधिराचार्यधीनस्यादन्यत्र पतनीये

विदेवत्रिभिर्वा

गायित्रीजपं

द्वादशावराभ्युपन

न्यो हितकारी गुरोर प्रति लो मयन्वा-चा^३ धासनशायी
 नानुदेव्यं लुं जीत तथा क्षारलवणमधुमा^३ पूसान्यदिवा
 स्वापि गंधसेवी मेथुनं न च रेदु संनश्लाघों गानिनप्रक्षा
 लयीत प्रक्षालयीत त्वं शुचिलिप्ता निगुरोर संदर्शनासु
 श्लाघमानः स्नायाद्यदि स्नायाद्देउवसुवेज्जटिलः शिखा
 जरोवावापयेदितरान् मौजी मेखलात्रिरद्वाह्यणस्यशक्ति
 विषये दक्षिणारतानां ज्याराजन्यस्य मौजीवो यौमिश्रा^{लो}
 विसूत्रं वैश्यस्य सै। शितामरीवेत्येके पालाशोदंडो ब्राह्मण
 स्य नैय्यगोधः स्कंधजो वाङ्गो राजन्यस्य बादरजो दुब
 रोवा वैश्यस्य वाक्षोदंड इत्यवर्णसंयोगेनैक उपदिशं

प

वटपारंवि

तरट

परकाले

तिवासः शौणिक्षौ मौजिनानिकाषायंचैकेवस्त्रमुपदि
शंति॥२॥५५॥ मांजिष्ठं पूराजन्यस्यहारिद्रवैश्यस्यहारि
णमेणेयंवाहूष्णं ब्राह्मणस्यरूष्णंचेदनुपस्तीर्णसिनका
यीस्याद्रौरवपूराजन्यस्यवस्ताजिनं वैश्यस्याविक्रूसा
र्ववर्णिकं कंबळं श्रवणं रद्धिमिच्छन्नजिनान्येववशीत
क्षत्रं रद्धिमिच्छन्नस्त्राण्येवोन्नयं रद्धिमिच्छन्नयमिति
ब्राह्मणमजिनं हवोन्नतं धारयेदन्नतद्वैरिसमासमा
जामेश्यागंताजनेवाद्गीलोरहः गीलोगुरोरुदाचारे
ष्वकर्तास्यैरिकर्माणि स्त्रीभिर्यावेदर्थसंज्ञापीमदुः शं
तोदांतोहीमानूदठधतिरग्लाष्टुं रकोधनोनुसूचं

अतिश्रमं नकार्यं

नतीविदुः
निराह
तः॥

युः सर्वलाभमाहरन् गुरवे सायं प्रातरमत्रेण नि
 क्षाचये चरेन्द्रि क्षमाणो न्यत्रापपात्रे न्यो निक्षिप्तास्तान्य
 स्त्रीणां प्रत्याचक्षाणानां समाहि । तो ब्रह्मचारी खंदत्
 हुतं प्रजापे श्रुत्वा ब्रह्मवर्चसमनायं वंस्ते ते स्मादुह वै ब्रह्म
 चारि संघं चरंतं न प्रत्याचक्षीतापि हे स्वेवं विधे एवं व्रत
 स्यादिति ब्राह्मणं नानुमानेन नौक्षमुष्टिखंदुष्टश्रुताभ्यां
 तु भवपूर्वया ब्राह्मणो निक्षेत नवनमध्ययाराजन्यो न
 वेदं यथा वै न्यस्त समाहोपनिषायाचार्याय प्रकृत्या
 तेन प्रदिष्टं तु । जीते विप्रवासे गुरोराचार्यकुलाय तैर्
 प्रवासे न्येन्योपि श्रोत्रियेभ्यो नात्मप्रयोजनश्चरेत्

पात्रेण
 निक्षेप्यो
 पत्र

४
 वेदप्रमाणं

स्कास्ययममंत्रं प्रक्षालयितुं न चोच्छिष्टं कुर्यादनाक्तो
 नमो निखने दप्सु वा प्रवेत्ता ये दायायै वा पर्यवदव्या
 दंतं हि ने वाश्रुद्राय प्रोषितो नैक्षादग्नौ रूपां जुं जीत
 नैक्षं ह विषासं गस्तु तं तत्राचाये देवतार्थ आहव
 नीयार्थे च तं नो ज्ञेयं वा ॥ १ ॥ यदुच्छिष्टं प्राश्नाति ह
 विरुच्छिष्टं मेव तद्यदन्यानि द्रव्याणि यथा लीनमुपह
 रति इक्षिणा एव ताः स एष ब्रह्मचारिणो यशो नित्यं प्र
 तन्नो न चास्मै श्रुतिविप्रनिषिद्धमुच्छिष्टं दद्याद्यथाक्षा
 रत्नवणमधुमांसा नीत्येतेनान्येनियमा व्याख्याताः
 श्रुतिर्हि बलीयस्यानुमानिकादाचारादुच्यते चापि प्र

उच्छिष्टं नित्यं
 वागत्रियाय
 दद्यात्

आहुति
 अत्र

तस्याश्वात्
जोजनवृत्ते
न दोषः

रुत्तिकारणं प्रीतिर्युपलभ्यते पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातु
रुच्छिष्टं लोके व्यं धर्मं विप्रतिपत्तावन्तो ज्ञातं सायं प्रातं ज्य
रुदकुंभमाहरे सदारण्या देधाना हृद्या चो निदध्या
नास्तमिते समिधौ रोगच्छेदग्निमिध्वापरिसमूहस्य
मिध्वा आदध्या सायं प्रातं यथोपदेनां सायमेवाग्नि
पूजेत्येके समिध्वा मग्निं पाणिनापरिसमूहेन समूहे प्राजनी
न्या प्राक्तु याथा का मीना । ग्युदकत्रोषेण वृथा कर्माणि
कुर्वीता चामेधा पाणि संक्षुब्धेनोदकेनेकपाण्यावर्जि
तेन च नाचामेह्वप्रंचवर्जयेदथा हरहराचार्ये गोपा
ये च मार्थयुक्तेः कर्मणिः सगुप्ता संविनानूया चर्मगो

पा य मा तु गु प म ह मि ति प्र मा दा हा चार्यस्य बुद्धि पूर्व
 वा निय मा ति क्र म ० र ह सि बो ध ये द नि र त्तो स्व यं क र्मा
 ण्यार र्त्ते त नि व र्त ये द्वा थ यः पूर्वा था यी ज च न्य सं वे नी
 त मा हु न स्व पि ता ति स य ए वं प्र णि हि ता स्मा ब्र ह्म चा र्य
 त्रै वा स्य सर्वा णि क र्मा णि फ ल वं स वा प्ता नि न वं ति या
 न्य पि ग्र ह मे धे ॥ ४ ॥ ६ ॥ प्र थ म प ट लः ॥ १ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 निय मे षु त पः शब्द स्त द तिः क्र मे वि द्वा क र्म नि स्त्र य ति
 ब्र ह्म स हा प त्या दे त स्मा क्त र्प य म ना यु ष्यं च त स्मा द न र कं
 म यो व रे षु न जा यं ते नि य मा ति क्र मा श्रु त रू प य स्तु
 न वं ति कै चि क र्म फ ल रो षे ण पु न सं न वे य था श्वे त के

तु यं किंच समाहितो ब्रह्म व्याचायां दुपयुक्ते ब्रह्मवदे वेद
 वतस्मिन्फलं न वस्यथो यं किंच मनसा वाचा चक्षुषा वा
 संकल्पयन्ध्यायसा हानि विपश्यति वा तथैव तद्भवती
 सुपदिशंति गुरुप्रसादनीयानि कर्माणि स्वस्य यनम
 ध्ययनसंरतिरित्यतो न्यानि वर्तेते ब्रह्मचारिणः कर्मा
 णि स्वाध्यायश्च धर्मरुचिस्तपाश्च जर्मदुःसिध्यति ६
 ब्रह्मचापरिसदामहंतमपररात्रमुत्थाय गुरोस्ति
 रन्प्रातरतिवा दमग्निवा दयीता सावहं नो इति समा
 न्यामे च सतामन्येषामपि वदत राणो प्राक् प्रातरा प्रातर्जो ज
 शां प्रोष्य च समागमे स्वर्गमायुश्चेत्संदक्षिणं बाहु ७ नात्प्राक्

६ॐ उर साहिते पाद

श्रोत्रसमं प्रसार्य ब्राह्मणो निवादी तोरस्स मं रा
जन्यो मध्यसमं वेद्यो नीचैः शूद्रः प्रांजलिः पुवनं च नाम्ना
निवादनप्रत्यनिवादेन च पूर्वेषां वर्णानामुदिते तादि
त्ये आचार्येण समेत्योपसंग्रहणं सदैवान्निवादेन मु
पसंग्राह्य आचार्य इत्येके दक्षिणेन पाणिना दक्षिणं
पादमधस्तादभ्यक्षि मन्त्र्य संकुक्षि कमुपसंग्रहो या
दुर्गाभ्यामेवोन्नावलि पीडयत उपसंग्राह्या वित्येके स
र्वा ण्डं सुयुक्तो ध्ययनादनंतरो ध्यायेत्तथा गुरुकर्म
सुमनसा चो न ध्यायता हूता ध्यायी च स्थातू ॥ पा ॥ सदा स्या
निवायां गुरुं संवेद्या येन स्य पादौ प्रक्षाल्य संवाह्या सु

शातः संविशेन्नचैनमलिप्रसारयीतनखद्वायां
 सतोऽलिप्रसारणमस्तीयेकेनचास्यसकावोसंविष्टो
 नाषेताचार्येणाफिनाषितस्वासीनःप्रतिब्रूयादनु
 थायतिष्ठंतंगच्छंतमनुगच्छेद्वान्तमनुधावेन्नसोपादुका
 ३ श्रीष पा नदेष्टितनिरा अवहित पाणिर्वासीदेदध्वापन्न
 ३ श्रीषपुस्तिकं युक्तोवासीदेन्नचेदुपसीदेदेवमिवाचार्यमु
 नहधारण पा सीता विकथयन्नविमनावाच ५ शुशुषुमाणो
 मृगादिक्क स्यानुपस्थूंतोनुवातिवीतोप्रतिष्ठध्वः पाणिनान् ८ वृजानाः
 पञ्चितोन्यत्रयज्ञोपवीतीदिवस्त्रोद्योनिवीतस्ते
 कवस्त्रोऽलिमुखोनलिमुखमनासन्नोनातिदूरेच

या वदासी नो बाहुभ्यां प्रान्नु याद प्रतिवा दमे काध्यायी
दक्षिणं बाहुं प्रत्युपसीदे व्यथा वका रों बहवस्तिष्ठ
ति च नासीता नासनयोगविहित आसीने च न
संवित्रो अथ तिच चिकीर्षन् तच्छक्तिविषयेन वा
स्य सकाशे न्वक्स्त्वा निनमुपसंगृहीयाद्गोत्रे
ण वा कीर्तयेन्न चैनं प्रसुतिश्चेदन्तुतिश्चेद्वापि चेत्
स्य गुरुस्या देहात्ता सनाय्य सः संपेनाम्ना तदं
ते वा सिनं गुरुमप्यात्मन इत्येके यस्मिन् स्तना चो
र्यसंबंधाद्गौरवं रतिस्तस्मिन् न्वक्स्त्वा नीयेप्यावा
र्यस्य शुक्ला चास्य सकाशे नानूया यो द्विष्टं प्रयच्छे

ये रक्षा विद्यायां वती प्राक्कु या वंती पूं दे दक्षि
णामाहरेद्धर्मतो यथा राक्ति विषमव गते वाचाय
उग्रतः शूद्रतो वाहरे सर्वथा शूद्रत उग्रतो वाचाया
र्थस्याहरेण धाम्यमित्येके दत्ता च नानु कथयेत्स्वा
च नानुसारे दत्तम प्रज्ञा पूं सां परे गहमिति च वज्रयेत्
प्रेषितस्तदेव प्रतिपद्येत नानुश्चानागमादुत्तिर
न्यच्योपसंग्रहणा दुच्छिष्टानां च्वाचार्यवदाचा
र्यदारे रतिस्तथा समादिष्टे ध्यापयति रद्धतरे च
स ब्रह्मचारिण्युच्छिष्टानां वज्र्यमाचार्यवदाचार्य
पुत्रे रतिः समा रतः स्याप्येतदेव सामयाचारिक

मेतेषु ॥ ७ ॥ यथा ब्रह्म चारिणो रत्नं मौल्या लिप्तमु माताधार
 स्वउपलिप्तं के शर्मश्रुरत्नेभ्यः कोवेष्टियुपवेष्टि श्रीरोवेष्टन
 तिकांचुक्षुपान हि पादुक्षुदा चारेषु चास्येता निन
 कुर्यात्कारयेद्वास्वेरि कर्मसु च यथा दंतप्रक्षालनो
 सा दनौ च लेखना नीति तद्रव्याणां च न कथयेदाम्
 संयोगेनाचार्यस्नातस्तु काले यथा विश्वं लिहते
 माह तोभ्येतोवानप्रतिसं हरेदित्येक उच्येत्
 रात्रौ सीत तथा बहुपादे सर्वतः प्रतिष्ठिते राय्या
 सने चाचरितेना संविशे ध्यानमुक्तो ध्वन्यन्वा रोहे
 र सत्ता निकषकं स्वस्त रां श्र्यनानलिता पितो गुरु

९
 केशकिरण

९

मन्त्रिणाषेतप्रियादन्यद्युपदेष्टव्युपजापव्यन्ति रौ७
हासोदामंत्रणनामधेयगैहणप्रेषणानीतिगुरोर्व
जयेदापद्यर्थेष्वापयेसहवसन्सायंप्रातरनाहूतो
गुरोर्दर्शनार्थोगलेदिप्रोष्यचतदहरेवपूरयेदाचार्य
आचार्यस्य
आचार्यः प्राचार्यसनिपातेप्राचार्योपसंग्रहोपसं
जिह्वक्षेदाचार्यप्रतिषेधेदितरोलुप्यतेपूजाचास्य
सकात्रोमुहुःश्याचार्यकुलंदर्शनार्थोगलेद्यथाश
क्त्यपिहस्समादायापिदंतप्रक्षालनानीतिमातरं
पितरमाचार्यमभौःश्रृगहाणिचरित्कपाणिनोप
गलेद्राजानंचेनश्रुतमितितस्मिन्गुरोरितिःपु

मि न वेन मनुकां क्षन्तु सर्वधर्मेष्वनुपपन्नदयमानः सु
युक्तो विधां ग्राहयेन्न चैनमध्ययनविघ्नेनामार्थेषू
परं ध्यादनापूस्वते वास्यनंते वासी न वति विनिहि
तात्मा गुरावने पुन मा पथ्यमानः आचार्योप्यनाचा
र्यो न वति श्रुतापरिहरमाणोपराधेषु चैनं सत
तमुपाललेतात्तित्रासउपवासउदकोपस्पृशेन
मद्वानिमिति दंडयथा मात्रमानिरुते निरुतंचरि
तब्रह्मचर्यमन्येभ्यो धर्मेभ्यो नंतरोरुवेत्यतिसृजे
त् ॥ ८ ॥ द्वितीयः पटलः ॥ ५५ ॥ श्रावण्यां पौर्णमास्या
मध्यायमुपास्तुमासंप्रदोषेनाधी ॥ ग्रीततेषां पौ

१०

दर्शमध्ये
समर्थम्
र्णमा स्यात् रोहिण्यां वाचिरमेदर्थं पंमांश्चतुरोमा च
सानियेके निगमेष्वध्ययनं वर्जयेदानदुहेन वात्राव
हिं डे नो पलिते धीयीतस्मश्चाने सर्वतः शम्या प्रासा
द्रामेणाध्यवसितेक्षेत्रेणवानानध्यायोशायमाने
तुतस्मिन्नेव देवो नाधीयीतस्मश्चानवच्छद्रपति तो
समानागारैर्येके शुद्रायां तु प्रेक्षण प्रतिप्रेक्षणयो
रेवानध्यायस्तथान्यस्यां स्त्रियां वर्णव्यतिक्तायां
मैथुने ब्रह्माध्येष्यमाणो मलवद्वाससेच्छन्संज्ञाषि
तुंब्रीहर्षणेन संज्ञाव्यतया संज्ञावेत संज्ञाव्यतु ब्राह्म
णेनैव संज्ञायाधीयीतैवं तस्याः प्रजा निश्रेयसं मे

तः रावमंतश्यां डालममिनिह तानांतुसी न्यानध्या
यः संदर्वाने चारण्ये तदह रागतेषु च ग्रामं बाह्येष्व
पिससुसंधावनुस्तानिते रात्रिं स्वप्नपयोंतं विद्यु
सुपच्युषं यावता वाक्क्यां रोहिणीमिति वाम्या प्रा
सादिजानीयीदेतस्मिन्काले विद्योतमाने सप्रदोष
महरनध्यायोदहेचापररात्रे स्तनयितुनोर्ध्वम
र्धरात्रादित्येके गवांचावरोधे वध्यानांच यावता ह
न्यते पृथारुढः पशूनां नाधीयीता होरात्रावमावास्या
सु॥९॥ चातुर्मासिषु च वैरमणो गुरुष्वष्टाव्यजोपाक
रणरतिश्च हस्तथा संबंधेषु साति पुमातरि पितरि

यांचायेति द्वादशाहास्तेषु चोदकोपस्पर्शनं ताव
तेका लमलुताविनांचपरिवापनं न समारत्तावपेरन्
न्यत्रविहारादियेकेथापिब्राह्मणंरिक्तोदवार्षोन
पिहितोयन्मुंडस्तस्यैतदपिधानंयद्विखेति सत्रेषु
तुवचनादपनंविखायाआचार्यंतीनहारात्रानि।
येके श्रोत्रियसंस्त्रया मपरिसंवत्सरायामेकां
सब्रह्मचारिणीयेके श्रोत्रियान्यागमेधिजिगांस
मानोधीयानोवातुशाय्याधीयीताध्यापयेद्वागुरु
संनिधौचाधीहि नो इत्युक्ताधीयीताध्यापयेद्वा
यतउपसंग्रहणमधिजिंसांमानस्याधीयिष्या
गा या

१३

धीयानेषु वा यत्रान्यो व्यथेयादेतमेव शब्दमुत्तरज्या
 धीयितश्च गर्दतनादाः सत्कारकौ कस्तुकोलकशब्दाः
 सर्वे वादितशब्दा रोदनगीतसामशब्दाश्च गारवां त
 रे च साम्ना मनध्यायः सर्वेषु च शब्दकर्मसु यत्र स
 रज्ये रन्ध्रदयित्वा स्वमां तं सपिवा प्राश्य पूती गंधः
 भूक्तं चात्मसयुक्तं प्रदोषे च युक्ता प्रोदकवोश्च पा
 ण्योः प्रेतसं कृष्टं चानं युक्ता सप्रदोषमहरनध्या
 यञ्चा च विपाकादश्रायेन तु पर्यवदध्यात् ॥ ५ ॥ कां
 ठोपाकरणे चामातृकस्य कांठसमापने चापितृकस्य
 मनुष्यप्रहृतीनां च देवानां यशे युक्ते ये के पर्युषिते

१३ प्रा

दशा

स्तं तुले सममापू से न च नानध्यायस्तथौषधिवनस्य
तिमूलफलैर्यत्कांडमुपाकुर्वीत यस्य चानुवाक्यं कु
र्वीत न तत्तदहरधीयीतापाकरणसमापनयोश्च
पारायणस्य तां विधां वायुर्चोषवाभूमौ तृणसंवाहो
वर्षति वायत्रधारा प्रवहे मारुण्योश्च संधौ म
हापथे च विप्रोष्य च समध्यं यनं तदहस्वैरि कर्मसु
च यथा पादप्रक्षालनोत्से च नानुलेपना नीतिता वंते
कालं नाधीयीता ध्यापयेद्वा संध्यौ स्तथा रक्षमारुढो
पुचा वमाढो नक्तं चापावृत्ते दिवा चापि हिते विहितम
नुवाकाध्ययनमाषाढवासंति कयोर्निर्यमभस्य च

विधिना तस्य विधिरुक्त प्रातरात्रा उदकां तं गन्ता प्रय
तः शुचौ देवो धीयीत यथा ध्याय मुस्तजन्वा चामेन सा
चान ध्याये विष्णुति चाभ्यग्राया पूस्तनयि लाव प्राय
ये प्रेतां जे नीहारे च मानसं परिचक्षते प्राद्य नोजन
एवैके विष्णुस्तनयितु रश्चि श्यापतौ यत्र संनिपतेयु
स्य ह मन ध्यायो यावद्भूमि र्मुदके सेक एकेन दान्त्यौ
वैतेषामा काल पू सूर्या चंद्रमसो ग्रहणे भूमि चले व
स्नान उत्का याम ग्युत्पाते च सर्वासां विधाना पू सार्वका
लिकामा काल मन्त्रं चापतौ सूर्या चंद्रमसोः परिवे
ष इंद्रधनुः प्रति सूर्यं सस्तु श्य वाते पूते गंधे नीहारे

च सर्वेष्वेतेषु तावन्तं कालं मूढं तं चिरं ते वा ते सा ला
रक्या प्रेकं सरकरति स्वप्नं यो तं नक्तं चारण्येन ग्रा
वहिरण्ये वा नानूक्तं चाप तौ छंद सो नाधी यो त प्रहो
षे च सार्वकालिक मा म्ना तं यदि सर्वो व्यवेया देत देव
कुंति न सरतरे बां दी र्घं जातीनां मूषकं मांडुकं मार्ज
राणां वायसस्य चा हो रात्र प्रदोष मेव चोडालं शपा
कं रावाक स्या जस्य षण्मासा न्यदि हस्ती संवत्सरो
व्याघ्रश्च तथैव यथोपाय ते मंत्राणां मेव मुहुरवे क
ल्याणां यथोक्तं मन्यं दंतः परिषत्सु ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥
तृतीयः पटलः ॥ ॥ ॥ ॥ तपः स्वाध्याय इति बाह्यं

तत्र श्रूयते स यदि तिष्ठन्नासीनः शयानो वा स्वाध्या-
 यमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्यथापि
 वाजसनेय ब्राह्मणं ॥ ब्रह्म यशो ह वा एष यस्वाध्याय-
 स्तस्येते वषट् कोरायस्तनयति यदि चोतते यदवस्फू-
 र्जति यद्वा तो वाति तस्मात्स्तनयति विद्योतमाने वस्फू-
 र्जति वा ते वा वायस्य धी यीतैव वषट् कारणामच्छं बट् १४
 आवायेति तस्य शाखां तरे वाक्य समाप्तिरथ यदि वा
 तो वा वायास्तनयेद्वा विद्योते तवा वस्फूर्जे द्वौ कावचौ
 मेकं वायजु रेकं वा सामानि व्याहरेद्भुवः सुवः स
 संतपश्चाद्या यां जुहोमिति वै ततो हे वास्येतदह

स्वाध्याय उपातो न च ह्येव २ सत्यार्थसमयेनाविप्र
 तिषिद्धमध्यायानध्याय २ सुपदिशंति तदनर्थक
 २ स्याद्वा जसनेयि ब्राह्मणं चेदवेक्षेता र्यसमयोऽस्य गत्य
 माणकारणो विद्वां प्रत्यनेन ध्यायं श्रुयते न कर्मयोगे मं
 त्राणां ब्राह्मणोक्ता विधेयस्तेषामुसन्नाः पाठाः प्रयो
 गादनुमीयंते यत्र तु प्रीत्युपलब्धितः प्रवृत्तिर्न तत्र
 शास्त्रमस्ति तदनुवर्तमानो नरकाय राध्यत्यथ ब्राह्म
 णोक्ता विधयस्ते । षां महायशा महासत्राणीति सग
 स्तुतिरहरहर्नृत्तबलिर्भुव्येभ्यो यथावा त्तिदानं ॥
 ॥१३॥ ६॥ देवेभ्यः स्वाहा कारका वासितेभ्यः स्वधा

कारुण्योदपात्रास्वाध्याय इति ॥ पूजावर्णध्यायसां
 कायारिद्धतराणोचद्वेदोदपतिहसोचमव्यतिक्रा
 मतिधर्मातिक्रमेखलुपुनर्नरकोनसामावृत्तेसमा
 देनोविधततुंकारस्वर्गद्वारोतस्माद्ब्रह्माद्रयेष्य
 माणएतदादिप्रतिपद्येताविकथांचान्यांरुहैवैलौ
 किम्यावाचाव्यावर्ततेब्रह्मयशेषुचैतदादयः १५
 प्रसवालोकेचरुतिकर्मस्वेतदादीन्येववाक्यानि
 स्युर्यथापुण्याहः स्वस्यद्विमितिनासमयेनरु
 द्रेकुर्वतेत्रिःश्रावणंत्रिःसहवचनमितिपरी
 हाप्याविचिक्विस्तायांब्रह्मगंतव्यमितिहारीतो ॥

नबहिर्वेदे गतिर्विद्यते समादिष्टमध्यापयंतं या
वरध्ययनसुपसंगृहीयात्त्रियमर्हंतमिह्येकेन ग
तिर्विद्यते रद्यानां तु ब्रह्मणि मिथो विनियोगेन ग
तिर्विद्यते ब्रह्मवर्द्धतास्युपदिशंति निवेदो रते सं
वत्सरे संवत्सरे द्यौ द्यौ मा सो समाहिता आचार्यकु
ले वसेन्दूयः श्रुतमिच्छन्निति श्वेतकेतुरेतेन ह्यं ह
योगेन नक्तयः पूर्वस्मात्कालाद्भुतमकुर्वन्निति त
च्छास्त्रैर्विप्रतिषिद्धं निवेदो हि रते नैय्यमिहानि
श्रूयंते ॥१२॥ ॥५॥ उपगिहोत्रमतिथयो यथा
न्यदेवं युक्तमध्ययनार्थे नयंचोदयेन्नैचैनं प्रस्था

चक्षीतन चास्मिन् दोषं परयेद्यदध्यायाम संवृतौ
 गतिरेव तस्मिन्मातरि पितरि उपाचार्यवत्पुत्रा
 समावृत्तेन सर्वे गुरुवत्पुत्रसंग्राह्याः प्रोष्य च समा
 गमेन्मातरं पुत्रं गिनीषु च यथा पूर्वमुपसंग्रहणं
 नित्या च पूजायथोपदेनां क्रुहिकश्च शुरपितरव्य
 मातुलान्ब्रह्मचारिणो शिवकर्माणि व्रतलोपोना
 स्थान्यत्र मातापितरावेव मधुमांसाक्षणं पुन
 रूपनयनं मातुलान्ब्रह्मचारिणो शिवकर्माणि व्रतलोपोना
 वदेत्तूष्णीं बोधसंग्रहं हि यादृशवर्षं पौरसं ख्यं पंच
 वर्षं ~~पौरसं ख्यं पंच वर्षं~~ तु चारणं ॥ त्रिवर्षं पूर्वैश्च

१६

१६

वृत्तिः

त्रियोक्तिवाद नमर्हति श्चायमानेव यो विनोषेह ए
श्वतराया निवाद्यं विषमगताया गुरवेना निवाद्य
मन्वा रूह्यवा निवादयीत सर्वत्र तु प्रत्युथाया निवा
दनमप्रयतेन नानिवाद्यं तथा प्रयत्नाया प्रयत्न
श्च न प्रत्युक्तिवदेष्टुतिवयसस्त्रियो न सोपानदेष्टि
तत्रिंशो अवहितपाणिर्वा निवादयीत सर्वनाम्ना
स्त्रियो राजन्यवेद्यौ च न नाम्ना मातरमाचार्यदा
रं चेत्येके दशवर्षश्च ब्राह्मणः दशवर्षश्च क्षत्रियः॥
पिता पुत्रौ स्मृतौ विदितयोस्तु ब्राह्मणः पिता॥ कु
शलमवरवयसं वयस्यं वा पृच्छेत्तूदनामयं क्ष

त्रियमनखं वैश्यमारोग्यं शूद्रं नासंताप्य श्रो
त्रियं व्यतिव्रजे दरण्ये च स्त्रियं ॥ १४ ॥ चतुर्थः पटलः
॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ उपासने गुरुणां रक्षानामतिथीनां हो
मे जप्यकर्मणि नोजनञ्च मने स्वाध्याये च य
शोपवीतीत्याहून्मिगतास्वप्नाचम्य प्रयतो
नवति यं वा प्रयत आचमये नववर्षधारास्याचा
मेतथा प्रेदरोदके तप्ताग्निश्चाकारणाद्रिक्तपाणि
र्वयस उद्यं स्यापउपस्यत्रोक्तविषयेन मूर्तमप्य
प्रयतः स्यान्नगोवानाप्सु सतः प्रयाणं विधत्तम
उत्तीर्य साचामेनाप्रोक्षितमिधनमग्नौ वा दध्या

१०

गर्ता

१०

मूढ स्वस्तरे वा स ० स्पृशेति विषयेन मूर्तं न
न्या न प्रयत्नान् प्रयतो मन्येत तथा तृणकां ह
षु निखातेषु प्रोक्ष्य वा स ठ प योजयेत् पुनो प ह त सै
चैलो व गा हे त प्रक्षाल्य वा तं देवा मग्निना स ० स्पृ
श्य पुनः प्रक्षाल्य पादौ चाचम्य प्रयतो न वत्यग्निं
ना प्रयत आसीदेदिषु मात्रादि के न चैनमुपध से
मेतू खट्वा यो नोपदध्या प्रत्तै धोदके ग्रामे यत्रा
माधीनं प्रयमणं तत्र वा सो धाम्यो ब्राह्मणस्य मूर्तं
हृत्वा पुरीषं वा मुत्र पुरीषलेपान्न लेपानुच्छिद
लेपान् रेतसः श्रयलेपास्तान् प्रक्षाल्य पादौ चा

१८

चम्यप्रयतो न वति ॥१५॥ ६५॥ ति वं ना चामे प्रहो
 वासीनस्त्रिरा चामे द्युदयं गमाति रन्दि स्थिरो द्यो
 परि मजे दि रिये के सरुदुपस्य शो दि रिये के दक्षि
 णेन पाणिना सव्यं प्रोक्ष्य पादौ निरश्च्यं द्रियाण्यु
 पस्य शो श्वशुषीना शिके श्रोत्रे चाथा पउपस्य १८
 शो त्रोक्ष्यमाणस्तु प्रयतो पि दिरा चामे दिः । परि
 मजे सरुदुपस्य शो त्रान्ना वांत पयं ता वो द्या बुपस्य
 न्या चामे त् नम्र श्रुति रु छि शो न वयं त रास्ये स
 न्दि या व न हस्ते नो पस्य नाति यजा स्या बिंदवः पतं
 तउपलभ्यंते तेष्वच मनं विहितं ये न्मो नते ष्वा च

मेदिसेके स्वयेक्षपथौ सिंभं घाणि काश्चालंबेलो
 हितस्य केना नामनेर्गवां ब्राह्मणस्य स्थियाश्चात्तं
 वेमहापथं च गता मेध्यं चोपस्य न्याप्रयतं च मनु
 ष्यं नी। वीं च परिधाया प्रउपस्य नोदार्द्रवा नीरुदो
 पथीर्त्तमिं वाहिं सार्थेना सिना मा पूसं छिन्नम
 नोज्यं ददिरूपस्य नापच्छिंद्यस्य कुले म्रियेत द्या
 नतत्रा निर्दो नोक्तव्यं तथा नुयित्ताया पूश्चान्ये
 केनास्यादन्य द्वा मेध्यम मेध्ये रवमृष्टं कीटो वा मे
 ध्यसेवी मूषकलां गंवा पक्षवो पहत पूसिचा वाशु
 नावापै पात्रेण वा दृष्ट पूसिचा वो पहत दास्यावान

रापी

१८
पंदितापरि

क्तमाह तं जुजानं वा ॥ १६ ॥ ६५ ॥ यत्र शूद्र उपस्पृशेद
न हं हिर्वासमानपंतकौ जुजानेषु वा यत्रानूया योहि
२४ प्रयच्छेदाचामेवाकुसयिहावायत्रानंदधुर्म
तुष्यैरवघ्रातमन्यैर्वा मेध्येननाविजुं जीतस्रथा
प्रासां देवतन्मौ तु जुं जीताना प्रीते मन्मये नोक्त
व्यमा प्रीतं चेदन्निदग्धे परिमृष्टं लोहं प्रयतं निर्लि
खितं दारुमयं यथा गमं यज्ञेनापणियमन्मश्री
यात्तथारसानाममाप्समधुलवणानीति परीहा
प्यतैलसपिषीत्तूपयोजयेदुदके वधा यस्तानुं प
र्युषितमरवाद्यापेयानाद्यं शूक्तं च फाणित एधुर्कं पोहे

ॐ गी

तं तु ल कं रं नै न रु ज स त्तु ना क मा पू स पि व क्षी र वि
का रौ ष धि व न स्य ति मूल फ ल व र्ज्यं पू श्रु तं चा प रै यो
गं स वं म च म पे यं त थै ल कं प य उ क्षी क्षी र म् गी क्षी र
सं धि नी क्षी र य म सू क्षी रा णी ति धे नो श्वा नि र्द श्वा या
स्त था की ला लौ ष धी नां च क लं ज प लां डु प ला रि का
य श्वा न्य प रि च क्ष ते क्वा कू लो ज्य मि ति हि ब्रा ह्म ण य न म्
मे क स्तु रो वृ ग व य ग्रा म सू क र वा र न ग नो धे न्व न
उ हो नै क्षं मे ध्य मा न उ ह मि ति वा ज स ने य कं । कु कु ये
वि कि रा णां पु वः प्र तु दां कृ व्या दो हं स न्ना स च कृ वा
क सु प णां श्च कृ च कौ च वा ध्रा ण स ल क्ष्म ण व र्ज्यं पंच

२०

न खानां गोधा कृच्छ्रपश्चादियच्छल्यक खड्गनाशप्राप्तीस्व
 षवज्यममक्ष्यश्चेदोमस्यानाः सपत्नीषश्चिदुदुरः क्रव्या
 दोयेचान्येचिरुतायथामनुष्यविरसः ॥१०॥ पंचमः प
 टलः ॥६७॥ ५॥ ६५॥ मध्वामं मां गं मां सं नृमिर्मूलफ मृगिप्रानं
 लानिरक्षागव्युतिनिवेनानं युग्यवोसश्चोगतः प्रति २०
 ग्राह्याप्येतान्यपिनानंतेवास्याहृतानीतिहा। रीतजा
 मंवाप्रतिगृहीतान्स्ववाविरसस्यनसुनिक्षा
 स्युः स्वयंमप्यरुतौसुचणंदिहापशुंवाचुंजीतनात्यंतम
 न्वंबस्येदृतिंप्राप्यविरमेत्रयाणां वर्णानां क्षत्रियप्रभृ
 तीनां सभारत्तेननोक्तव्यं प्रवृत्त्याब्राह्मणस्योक्त

व्यंकारणादल्लोभ्यं यत्राप्रायश्चित्तं कर्मासेवते प्रायश्चित्ति
 तवति चरित्तनिर्वेषस्य लोक्तव्यं सर्ववर्णानां स्व
 धर्मे वर्तमानानां लोक्तव्यं शूद्रवर्ज्यमित्येके तस्या
 पि धर्मोपनतस्य स्वयमप्यवर्तौ सुवर्णं दत्त्वा पशुवा
 न्मुजीत नाहं तं मन्ववस्येदृतिं प्राप्य विरमे संघान् २१
 मल्लोभ्यं परिहृष्टं च सर्वेषां च विख्याजीवानां ये च
 अमाजीवंति ये चाधिंति षक्वाधुषिको दीक्षितोऽपि दीक्षायां
 तराजकोग्निषोमीयसंस्थायामेव हुतायां वपायां
 दीक्षितस्य लोक्तव्यं यथाथेवा निर्दिष्टे दोषान्मुजीर
 न्नि ति ब्राह्मणं ॥ कृबीनासां प्रैषकरो हविर्याजीवार्यविधि

२९

नाचप्रव्रजितो यश्चाग्नीनपास्यतियश्च सर्वान्वर्जय
 तेसर्वाग्नीचश्चोत्रियो निरावृत्तो वृक्षलीपतिः ॥१८॥
 मत्तउन्मत्तो बध्यो णिकः प्रत्युपविष्टो यश्च प्रत्युपवेत्ता
 यते तावन्तं कालं कश्चास्यात्रो य ईप्सेदिति कण्वः ॥ पु
 ण्यं इति को सौ यकश्चिदध्यादिति वाष्पायिणिर्यदि ह
 रजः स्थावरं पुरुषे लोक्तव्यमथ चेच्चलं दानेन निर्दो
 षो न वति शुभ्राणि दाना लोक्तव्यैककुणिकौ काण्वकुसौ
 तथा पुष्करसादिः सर्वतो जेतं वाष्पायिणीयं पुण्यस्य सतो
 लोक्तव्यं पुण्यस्याप्यनी सतो न लोक्तव्यं यतः कुतश्चाभ्यु
 द्यतं लोक्तव्यं नाननियोगपूर्वमिति हारीतोथ पुराणे श्रौ

२९

काउदाहरंति॥उद्यतामाहतांनिक्षांपुरस्तादप्रवेदि
तां॥नोज्यांमेनेप्रजापतिरपिदुष्कृतकारिणः॥नतस्य
पितरोश्रंतिदशवर्षाणिपंचच॥१५॥नचहव्यंवहस्यग्नि
र्यस्तामभ्यदिमन्यतरति॥अद्यापूतस्यनोक्तव्यंचौर
स्यापिविशेषतः॥नतेवंबहुयाज्यस्ययश्चोपनयते
बहुनिति॥चिकित्सकस्यमृगयोःत्राल्पसंतस्यपारि
नः॥कुलटायाःषंडकस्यचतेषामभमनाद्यमित्यथा
पुदाहरंत्यन्नादेन्मूणहामार्ष्टिपयोनार्यापचारिणी
गुरोरिशिष्यश्चयाज्यश्चयक्रुविष्णुस्तोनोराजनिक्लिष
मित्येननाअन्तिराष्टसतिस्तेनःप्रमुक्तोराजनियाचनन

तसंकरइति॥१५॥षष्ठःपटलः॥६॥छा॥नेमंलौकि
कमर्थपुरस्सुसधर्मांश्चरेंति॥ष्फलाह्यसुदयेन
वंतितथथास्नेफलार्थेनिमातेछायागंधइत्यनूस्
येतेएवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूस्व्यंतेनोचेदंनूस्
थंतेनधर्महानिर्नवेयनसुयुर्दुष्प्रलंनस्याकुहकं
नाठनास्तिकबालवादेषुनधर्माधर्मौचरतजावपुं
स्वइतिनदेवगंधर्वानपितरइत्याचक्षतेयंधर्मोयम
धर्मइतियत्तायाःक्रियामाणंप्रज्ञां संति सधर्मोयद्
हंतेसोधर्मःसर्वजनपदेष्वेकांतसमाहितमार्याणां

वृत्तं सम्यग्विनीतानां रथानामात्मवतामलो । लुपाना
 मदांशिकानां वृत्तसादृश्यं न जेतैव मुक्तौ लोकावन्ति जयस्य
 विहिता ब्राह्मणस्य वणिज्यापदिव्यवहरे तपण्यानाम
 पण्यानि सुदेस्य मनुष्या नूरसानूरगानूरगंधाननं च
 मगवां वशां श्लेषोदके तोक्म किं विपिप्यलिमरीचि
 धान्यं मापूं समा युधूं सुदृता च तिल तंडुलां
 स्तेव धान्यस्य विबोषेण न क्रीणीयादविहितश्चेतेषां
 मिथो विनि यो मे न चानस्य मनुष्याणां च मनुष्यैरसा
 नां च रसैरागानां च रागैर्गंधानां च गंधैर्विधाया च वि
 धानाम् क्रीतपण्यैर्व्यवहरेत् ॥ २० ॥ ॥ ॥ मुंज बल्वजैर्

गो

ल फलै स्तण काये रवि ह तै नो यंत मन्व वस्ये इ ति प्रा
प्य विर मे न पति तैः संव्यवाहारे विद्यते तथा प पात्रै र
थ पत नीयानि स्ते य मा नि रा स्यं पुरु ष व धो ब्रह्मो स्यं ग
र्भ जात न मातुः पितु रि ति यो नि सै व धे स हा प यैः स्त्री ग
म न ५ सुरा पान म सं यो ग सं यो गो गु व र स र्विं गुरु स र्विं
च ग ह्य न्या ५ अ प र त ल्या ना गुरु त ल्ये प । त ती ये के ध
मी णां तु स त त मा चा रो था शु चि क रा णि शू द्र ग म न मा
र्य स्त्री णां प्र ति पि द्वा नां मां द स भ क्ष ण ५ शु नो म नु ष्य
स्य कु कु ट सू क रा णां ग्रा म्या णां कृ व्या द सौ म नु ष्या णां
मू त्र पु री ष प्रा रा न ५ शू द्रे छि ष्ट म प पा त्रौ ग म नं चा र्या

गोमे ता न्यपि पतनीया नीये के तो न्या नि दो षवं य शु
चि क रा णि न चं ति दो षं बु ध्वा न पूर्वः परे भ्यः प ति तस्य
स माख्या ने स्या द्धर्जे ये ह नं धर्मे षु ॥२१॥ सप्तम पठलः ॥
अ ध्या मि का न्यो गा न नु ति षे न्या यै स पूं हि तो न नै श्वा रि धर्म
को ना त्म ला ना भ परं वि द्य ते त त्रा म ला । नी यां - शु
क्रा नु दा हरि ष्या मः ॥ पूः प्रा णि नः सर्व ए व गु हा रा य
स्या ह न्य मा न स्य वि कल्म ष स्या उ च ल च ल ति के तं
ये नु ति षं ति ते मृ ताः ॥ य दि द मि दि हे दि ह लो के वि
ष य मु च्य ते ॥ वि धू य क वि रे त द नु ति षे दु हा रा यं
आ त्म न्ये वा ह म ल द्ये त श्चि त पूं से व स्व ना हि तं ॥ अ

धान्येषु प्रतीच्छामि साधुश्चानमनपेक्षया ॥ महां
 तं तेजस्कायं सर्वत्र निहितं प्रभुं ॥ सर्वज्ञं ते पुमानि
 यो विपश्चिदमेतो ध्रुवः ॥ अनंगो राब्दो राशे रस्य री
 श्य महाबुधिः ॥ स सर्वं परमाकाशा सर्वेषु वंतं स
 वै वैताजनं पुरं ॥ तं यो निति खे सर्वत्र प्राध्वं चास्य स
 दाचरेत् ॥ दुर्दवां निपुणं युक्तो यः पश्येत्स मोदेतै वि
 ष्टपे ॥ २२ ॥ ॥ आत्मनः परं सर्वज्ञं तानि न मुह्येच्चिं
 तयन्कविः ॥ आत्मानं चैव सर्वत्र यः पश्येत्स वै ब्रह्मना
 कपदे विराजति ॥ निपुणो जीयान् वि सोर्णायायः स
 र्वमावृत्तिरिति ॥ वषट्कारश्च पृथिव्या ध्रुवः सर्वमा

रभ्य तिष्ठति॥ स इन्द्रियैर्जगतोस्य शानादन्योनन्य
स्य सैया सरमेही विनाजः॥ तस्मात्कायाः प्रभवन्ति स
र्वे समूलं प्राश्रितिकः स नित्यः॥ दोषाणां तु निर्घातो
योगमूल इह जीवते॥ निर्देहं नृत्तदाहीयानूक्षे मं
गच्छति पंडितः॥ अथ नृत्तदाहीयानूक्षे दोषानुदाहरि
ष्यामः क्रोधो हर्षो रोषो लोभो मोहो दंभो द्रोहो मूषो
धमसात्रापरीवादावसूया काममन्य अनास्यमयो
गस्तेषां योगमूलो निर्घातो क्रोधो हर्षो रोषो लोभो मो
हो दंभो द्रोहः सत्यवचनमनयात्रोपैशुनमनसूया
संवितागस्यागआर्जवंमार्दवपूवामोदमः॥ सर्वं नृत्ते

रविरोचो योग आर्य मानवा प्रस्य तुष्टिरिति सर्वाश्र
 मणा प्रसमय पदानि तान्यनुति श्रुति धिना सार्व
 गामीना वति ॥ २३ ॥ ६५ ॥ अत्रिय प्रहृष्टा गवा प्रसह
 स्तं वै रया तनार्थं दद्यात् तत्रातं वै त्र्यै दश प्रदृक् ऋष
 भश्चात्राधिकः सर्वत्र प्रायश्चित्तार्थं स्त्रीषु चैतेषामे
 वं पूर्वो वर्णयोर्वेदाध्याय प्रहृष्टा सवन गतं वा
 निवास्तो ब्राह्मणमात्रं च गर्भं च तस्या विशात मा जात्रेयगो
 त्रेयो चस्त्रियंतस्य निर्वेषो रण्ये कुटिं हृष्टा वाग्य त्रौपत्रां ॥
 तः वावशिखः ध्वजो र्द्युताणी पक्ष मघो नाभ्युप
 रिजान्वाङ्मुखा च तस्य पंथा जंतरावर्त्मनि दृष्ट्वा चान्य

२५

२५

मुष्कामेनूखंडेनलोहितकेननारावेणैग्रामेप्रति
रेतकोक्तिनास्तायजिज्ञामितिसप्तागाराणिचरेत्
सावृत्तिरलब्धोपवासोगाश्चरक्षेतासांनिक्रमण
प्रवेशानेद्वितीयोग्रामेशोद्वादनावर्षाणिचरित्वा
सिद्धःसन्निःसंप्रयोगआजिपथेवाकुटिरुत्वाब्रा
ह्मणगव्योपजिगीषमाणोवसेत्रिःप्रतिराद्योप
जित्वा मुक्तोऽगाश्चमेधिकंवावन्त्यमवेत्यमुच्य
तेधर्मार्थसंनिपातेर्यग्राहिणरतदेवगुरुर्हृत्वा
श्रोत्रियंवाकर्मसमाप्तमेतन्नैवविधिनेत्तमादुष्वा
साश्चरेन्नास्यास्मिन्लोकेप्रत्यापेतिर्विद्यतेकल्पं

तु निर्हण्यते गवां हृत्वा त्रिभ्यां द्रायणं च रे द्या द्रो
 यथा लिङ्गे पशून् दत्वा ॥ २४ ॥ ७७ ॥ गुतल्य गामी स र
 २६ वषट् त्रिभ्यां वरीना स्यां जला वा धाय दक्षिणां दिवा
 मनावृत्तिं व्रजेत्तु ज्वलितं वा सूर्मि प रिष्यज्य समान्यु
 या सु रा पो ग्नि स्प र्शां सु रां पि बे स्ते नः प्र की र्ण के गो
 २६ ॥ से मु स ल मा धा य रा जा नं ग ह्वा क र्मा च क्षी त ते नै
 नं ॥ ह न्या रु धे मो क्षो तु ज्ञा ते तु शा ता र मे न स्म रा य
 ग्निं वा प्र वि नो ती क्ष्णं वा त प जा य छे तू त क्ता प च ये न
 वा त्मा न ॥ स मा न्यु या त् रु ष्रे सं व त्स रं वा च रे द द्या षु
 रा ह रं ति स्ते यं ह्वा सु रां पी ता गु रु दा रं च ग ह्वा ब्र

सहस्रामरुहाचतुर्थकालामितनोजनः स्युरपो
भ्यवेयुः सवनानुकल्पं स्थानासनाभ्यां विहरंत
एते त्रिजिर्वर्षैरपपापं नुदंते ॥ प्रथमं वर्णं परीहा
प्यप्रथमं वर्णं हृत्वा संग्रामं गत्वा वति वेततत्रैनं
हन्युरपि वालोमानित्वं मां समिति हावयिक्वा
मिं प्रविशो द्वाय सप्रचला कबर्हिणचक्रवाकहं
सत्तासमंडुकनकुलडेरिकाश्च हिंसायां शूद्र
वत् प्रायश्चित्तं ॥ २५ ॥ धेनवनडुहोश्चोकारणात्तु
यवाहप्रवृत्तौ चेत्तरेषां प्राणिनामनाक्रोत्रयमाकु
स्यानुतं वो ह्का त्रिरात्रमक्षीराक्षारलवणनोजनं

भूद्रस्य सपरात्रमलोजनं स्त्रीणां चैवं येष्वानि
 नास्त्यंतेषामेकांगं छिन्ना प्राणिहिंसाया मनार्थं व
 पेशुन प्रतिषिद्धा चारेष्वनक्ष्या नोज्यापेयप्राज्ञाने
 भुद्रायां चरेतः सिद्धा योनौ च दोषश्च कर्मणि
 संधिपूर्वं रक्षान नि संधिपूर्वं वा विं गा निरपउपस्य
 नौ दारुणी निर्वीन्यैर्वाप वित्रैर्यथा कर्मभ्या सो ग
 र्दनेनावकीर्ण नि र्तिपाकयश्नेन यजेत तस्य
 भूद्रः प्राप्नीयात् निर्मथ्याट्वायाचनोपदध्यास्यते
 थोदके ग्रासे यन्मात्मा चीने प्रयमणं तत्र वा सोधा स्या
 ब्राह्मणस्य सूत्रं रक्षापुत्री षं वा सूत्रपुत्री षले पान्न न ले

ननु चिद्वेत्तेषां धीत प्रायश्चित्तं संवत्सरमाचार्य
हितैवर्तमानो वाचं यच्छेत् स्वाध्याय एवोत्सृजमाना
वाचमाचार्य उवाच दारे शिक्षा च ये चैव मन्येष्व
पि दोषवत्स्वपत्तनीयेषु ताराणि यानि वक्ष्यामः का
ममन्युन्यां वा जुहुयात् कामो काष्ठीन्मन्युरकाष्ठीदि
ति जपेद्वा पर्वणि वा तिलजक्ष्य उपोष्य वा श्वो नूत
उदकमुपस्पृश्य सावित्री प्राणायामनाः सहस्रं वृ
त्ता आवर्तयेद् प्राणायामनां वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ श्रावण्यो
र्गोणिमास्यां तिलजक्ष्य उपोष्य वा श्वो नूते महानद
मुदकमुपस्पृश्य सावित्र्या संमिहसहस्रमादध्याज

२८

वि

पेदे वि यश्चक्रत्वापवित्रार्थानाहरेदन्तोऽयं तु
 कानैषूरीष्यंतत्सपरात्रेणावाप्यते हेमंतविशिरं
 योर्वीजयोः संध्योरुदकमुपस्यन्नोत्सृष्ट्वा दन्तारा
 त्रं वाचरेत् अहमनन्तास्य दिवा नीत तस्य हं
 अहमवाचितव्रतं स्य हं नाश्नाति किंचनेति स
 द्वा दन्तारात्रस्य विधिरेतमेवाभ्यसेत् संवत्स
 रं सप्त सप्त संवत्सरोथापरं बहुन्यप्यपतनीया
 निरुत्तांतिरनन्तरा रायणैः व्रतप्रायश्चित्तो न व
 सनार्थां न यने बिभ्रद्दृष्ट्वा दिक्कषायपः । अ
 ब्राह्मणदेववन्दिते णेष्वासीत परं तु तपः ॥ यदेक

२९

३१

रात्रेण करोति पापं वृक्षं वर्णं ब्राह्मणः सेवमानः ॥ च
तुर्थकाल उदकाभ्यवायी त्रिभिर्वर्षैस्तदपहंति पापं
॥ २० ॥ इति नवमपठलः ॥ २१ ॥ यथा कथा च परपरि
ग्रहमस्ति मन्यते तेनोह न वतीति कौस्तुभशतौत
थाकाण्वपुष्करसादी संयुपवादाः परिग्रहेष्विति
वाव्यायणिः नान्योषायुग्यचासश्चनस्वामिनः प्रति
षेधयं । एति व्यवहारो विरुद्धो भवति सर्वत्रानुम
तिपूर्वमिति दाशितोनपतितमाचार्येणातिवाद
वर्नाथो गच्छेन्नास्मात्तु गानुपपन्नं जीते यदृच्छास
निपात उपसंग्रह्यतुं व्यतिव्रजे मातापुत्रस्य

२९

भुया पूं सिक्क माण्या रजते तस्या पूं शुश्रुषानि त्यापति
 ताया मपि न तु धर्म संनिपात स्यादधर्मा हता नो गा
 न ननु सायन वयं चाधर्म श्रेयसि त्याहत्या धोनाभ्यु
 प रिजान्वाळा ध्व त्रिषवण मुदकं मुपस्य नानक्षी राक्षा
 र लवणं जुं जानो द्याद न व प्राणिना गारं प्रवित्रो तूततः
 सिद्धि रथ संप्रयोग स्यादायै रेत देवान्येषा मपि पत
 नी यानां गुरु तल्प गामी सुर्वै रा पूं सूर्मि प्रवित्रो नय
 त आ दिव्या मि द हे दात्मानं मिथ्यै त दिति हारीतो यो
 ह्यात्मानं परं वा मि मन्यते ऽ मि वा स्त एव स न वत्येते ने
 व विधि नोत्त मा दु द्वा सा ध्य रे ना स्या स्मि लोके प्रत्या

२९

पतिर्विद्यते कल्मषंतु निर्हण्यते दारव्यति क्रमी स्वरा
 जिनं बहिलो मपरि धाय दारव्यति क्रमिणे निक्षामिति
 सप्तागाराणि चरेत् सारतिषण्मासां स्थियास्तु न हव्य
 तिक्रमे रूद्धा दत्ता रात्राभ्या सस्तावंतं कालमथ भू
 ण हाश्वा जिनं स्वरा जिनं वा बहिलो मपरि धाय पुरुष
 द्वारः प्रतीपानार्थमादाय ॥ २८ ॥ ५५ ॥ खट्वांगं दडार्थं
 कर्मनामधेयं प्रब्रुवाणश्च क्रम्येत को भू ण ध्वे निक्ष
 मिति ग्रामे प्राणवृत्तिप्रतिलभ्य शून्या गारं वक्ष मूलं वा
 पुपाश्रये न हि मउरायैः संप्रयोगो विद्यत एते नैव वि
 चिनोत्तमा दुष्वासाश्चरेन्नास्यास्मिं लोके प्रहापति

विद्यते कल्मषं तु निर्हण्य ते यः प्रमतो हंति प्राप्सं दोषं
 फलं सह संकल्पेन न तस्य एव मन्येष्वापि दोषवत्सुक
 मसुतं तथा पुण्यक्रिया सुपरीक्षा योऽपि ब्राह्मण उच्यते
 धं नादधीत यो हि सांख्ये मन्त्रि क्रामंतं हि न स्ति म
 न्युरेव मन्युः स्य कतिन तस्मिन् दोष इति पुराणे स्था
 ध्यायिनं कुले जातं यो ह न्यादात तायिनं न तेन न्यु
 ण हासस्या मन्युस्तं मन्यु मृच्छतीति गो ब्राह्मण ना
 स्वकारी रहेतो राक्षसि घातः नारणा गतं च ॥ स्त्रीणां
 च केनाग्रहणे विप्रहस्ते न स्य ग्रहणं प्रज्ञास्तमित्य
 थाभिनास्ताः समवो यचरे युर्ध्वमिति सांख्ये त

साय

रेतरयाजका इतरैतराध्यापकामिथो विवाहमानाः
पुत्रौ निष्पाद्यु युर्विप्रव्रजतास्मदेव पूज्यस्मत्स्वार्थाः
संप्रपश्यते यथापिन सेंद्रियः पततितदेतेन वेदितव्य
मंगहीनोपि सांगं जनयति मिथ्यैतदिति हासीतोदधि
धानी सथर्मास्त्री नवति यो हि दधि धान्यामप्रयंतं
पय आतच्य मंथति न तेन धर्मवृत्त्यं क्रियत एवमशु
चिशुक्रं यन्निर्वह्यते न तेन सह संप्रयोगो विद्यते त्रिचा
रानुव्याहारा वशुचिकरावपतनी यो पतनी याविति हा
सीतः पतनी यरुतिः वशुचिकराणां द्वादशमासान् द्वा
दशाद्ये मासान् द्वादश द्वादशाहान् द्वादशासप्ताहान् द्वा

दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं दश-अहं
 काहमित्युच्यते निर्वेषो यथा कर्माभ्यासः ॥ २५ ॥ द
 शमः पठतः ॥ २६ ॥ विद्यया स्नातो ये केतथाव्रतेनाश-च
 वारि-शद-वै-विद्याव्रतेन चेत्ते ये केतेषु सर्वेषु स्नातक
 वदुतिः समाधिविशेषाद्युतिविशेषा-अपूजायां फलवि
 शेषोऽथ स्नातकव्रतानि पूर्व-जन्मानिष्क्रमणप्रवेश
 नानि-च-कीलयेदुन्नारेण वा संध्योश्च बहिर्याभादास
 नं वाग्यतश्च विप्रतिषेधे श्रुतिलक्षणं बलीयः सर्वान्या
 गान्वासि वर्जयेत्तथा च स्वाभाविर्कमनूयासि वा
 सो वसीताप्रतिदूरे च शक्तिविषये दिवा च किरसः

प्रावर्णेवर्जयेन्मूत्रपुरीषयोः कर्मपरीहाप्यद्विरस्तुप्रा
वृत्तमूत्रपुरीषेकु र्यात्तन्म्या किंविदंतर्थायिछायायां
मूत्रपुरीषयोः कर्मवर्जयेत्त्वांतुछायामवमेहेनसोपा
नन्मूत्रपुरीषेकु र्यात्तद्वेषपथ्यस्तुचताथावीवनमैशु
नयोः कर्मस्तुवर्जयेदग्निमादित्यमपोब्राह्मणगा
देवताश्यानिमुखा मूत्रपुरीषयोः कर्मवर्जयेदस्मा
नलोहमाद्रानोषधिवनस्यतिनूध्वानादिवमूत्रपु
रिषयोशुं धनेवर्जयेदग्निमपोब्राह्मणंगंगादेवता
धारंप्रतिपादंचत्रात्किंविषयेनानिप्रसारयिता
थाप्युदाहरंति॥२०॥६५॥ प्रा

ॐ स्वो नानि नुं । जी तो च रे दक्षिणा मुखः ॥ उदक्षु खो
मूत्रं कुर्यात्प्रत्यक्षादावने जनमिहारा च्चावसथान्मूत्र रा
पुरीषे कुर्याद्दक्षिणां मुखैः । दिवा दक्षिणा परा वास्तमिते
२२ बहिर्गामादारादावसथा द्वा मूत्रपुरीषयोः कर्म च
र्जयेत्तन्निःपरिवेष्टनं प्रथमं निवीतं द्वितीयं दिक्का
वलोकनं तृतीयं मतर्धानं चतुर्थं मौनं पंचमं पुरीष २२
षष्ठं मृतिग्रहणं सप्तमं मुदकमष्टमं मेतद
एकमिह्या चक्षते देवता निधानं चाप्रयतेः पर
षं चो न यो देवतानां राक्षसाश्च ब्राह्मणस्य गोरिति

पदोपस्यर्जनं वर्जयेद्वस्तेन चाकारणात्तु गोर्दक्षि
 णानां कुमार्याश्च परीवादान्वर्जयेत्तस्य हस्तीति च
 गानाचक्षीतस्य ० स्य च वस्तेनानिमित्तेनाधेनु
 मधेनुरिति ब्रूयाद्वेनुर्न ज्येष्टेवं ब्रूयात्तन्नादं न
 द्रमिति ब्रूयात्पुण्यं प्रज्ञास्त्वामिहैव ब्रूयाद्वत्सतं ती ॥ १ ॥
 चनोपरिगच्छेद्यद्युपरिगच्छेदश्रियमाणेन वति
 पुंस्वादंतरेण नातीयाद्यद्यतीयादनायुष्यो न वति
 नासोमे सपत्न इति ब्रूयाद्यद्यसौ मे सपत्न इति ब्रूया
 द्यिषंतं न्यात्तव्यं जनयेनं द्रधनुरिति परसौ प्रब्रूया
 द्यदि ब्रूयान्मणिधनुरिहैव ब्रूयान्नपततः संचक्षी

तोयं तं स्तं यंतं चादि सुंदरनि वर्जयेदि चादि सुः
 स गानि गोपायति नक्तं चंद्रमास्तस्मादमावास्या
 यां निजायां स्वाधीय आत्मनो गुप्तिमिच्छेत् प्राय
 ये ब्रह्मचर्यकाले चर्ययाच सहत्ये तो पूं रा त्री पूं स
 या चंद्रमसौ वसतो न कुसुसाग्रा मं प्रविनोथेदि
 प्रविनो न मोरु द्वा यवा स्तोष्यत य इत्येता मं च ज
 पेद न्यां वा रौ क्षीं ना ब्राह्मणा यो छि सं प्र यच्छेद्यदि
 प्र यच्छे हतां सर्वेष्वतस्मिन्नवधाय प्र यच्छे क्रोधा
 क्षं श्रुत् तदा दीया न्दोषान् वर्जयेत् ॥ २१ ॥ ॥ ॥
 प्रवेचन युक्तौ वर्षा शरदं मैथुनं वर्जयेन्मिथुनी ॥

२२

२२
सु

यचनतया सहस्रवीं रात्रीं रात्रीं तत्रायानश्चा
ध्यापनं वर्जयेत्तु न च तस्यां रात्र्यां यामध्यापयेद्यस्या
२२ रात्रीं तोना विस्रगनुलेपनः स्यात्सदा निद्रायां
दोरं प्रयत्नं कुर्वीत स निद्रावमज्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते
च स्नानं पालाशमासनं पादुके दंतप्रक्षालनमिति च
वर्जयेत्स्तुतिं च गुरोः समक्षं यथा सुस्नातमित्यानि २२
रात्र्यां जागरणमनध्यायो निद्राया मन्यत्र धर्मोपदे
शाच्छिष्येभ्यो मनसा वा स्वयमूर्ध्वमर्ध्वरात्रादध्यापनं
नापरसत्रमुत्थायानध्यापयइति संविदोक्ता ममघः रा
त्रीतमनस्तुद्रान् शुद्रचरितांश्च्यदेनां न सेवेत सत्ताः

२४

समाजांश्च समाजं चेद्दत्ते प्रदक्षिणी रक्षायै यान्नग
 रप्रवेशानां निचवर्जयेत् प्रश्नं च न विब्रूयादथाप्युदाह
 रंति। मूलं तुलं बहती दुर्वि। धनुः प्रजां पशूना यत्तनं
 हिनस्ति॥ चर्मप्रहलादनकुमालनायरुदनूह मयुध्यु
 वाचप्रश्नमिति गार्दन् यान्नमारोहणे विषमारोहणा
 वरोहणा निचवर्जयेत् बाहुभ्यां च न क्षीतं रं नावां च सा
 २४
 २ त्रौकीं मरुद्वारे तु यस्यैव क्रिमिरुपपद्यते यथा वरं वासः
 सुवर्णं दत्त्वा पंचगव्येन स्नात्वा पीत्वा च स्रष्ट्रेण शुध्यत इ
 तितृणच्छेदनलोषविमर्दन शिवनानि चाकारणाद्यध्या
 न्यपरिचक्षते यथा न्यपरिचक्षते॥ २२॥ एकादशः पठलः

॥ हविः ॐ ॥ ११ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=08.01.20 11:44
,TRANSFERRED=2020/01/08 at 11:59:48
,PAGES=121
,TYPE=STD
,NAME=S0002481
,Book Name=M-2551-DHARAMPURAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF

FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF

FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF

FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,